

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1413 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1413 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1413 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1413 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1413 4° copy 1

35, - 56.

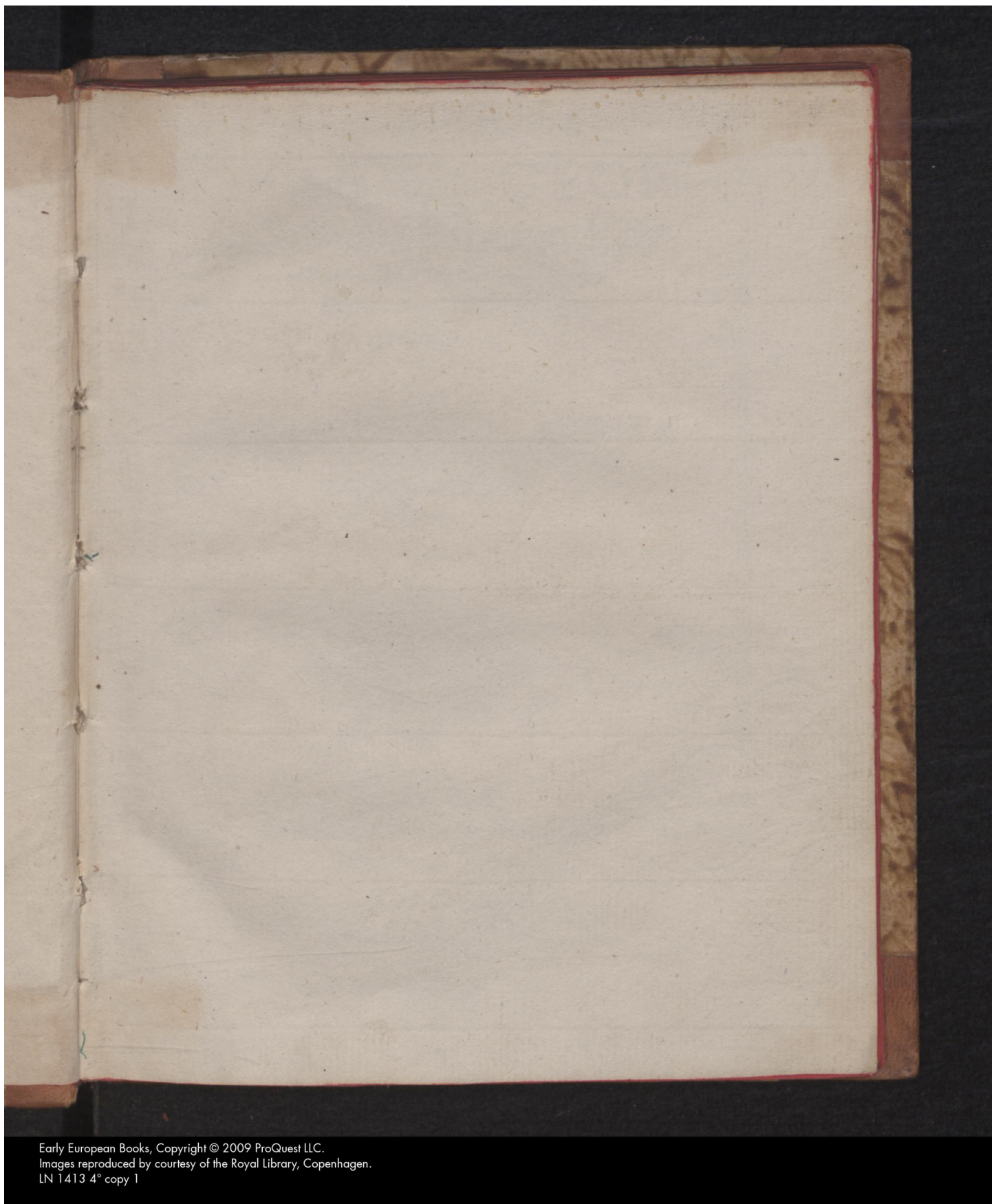
DA BOX

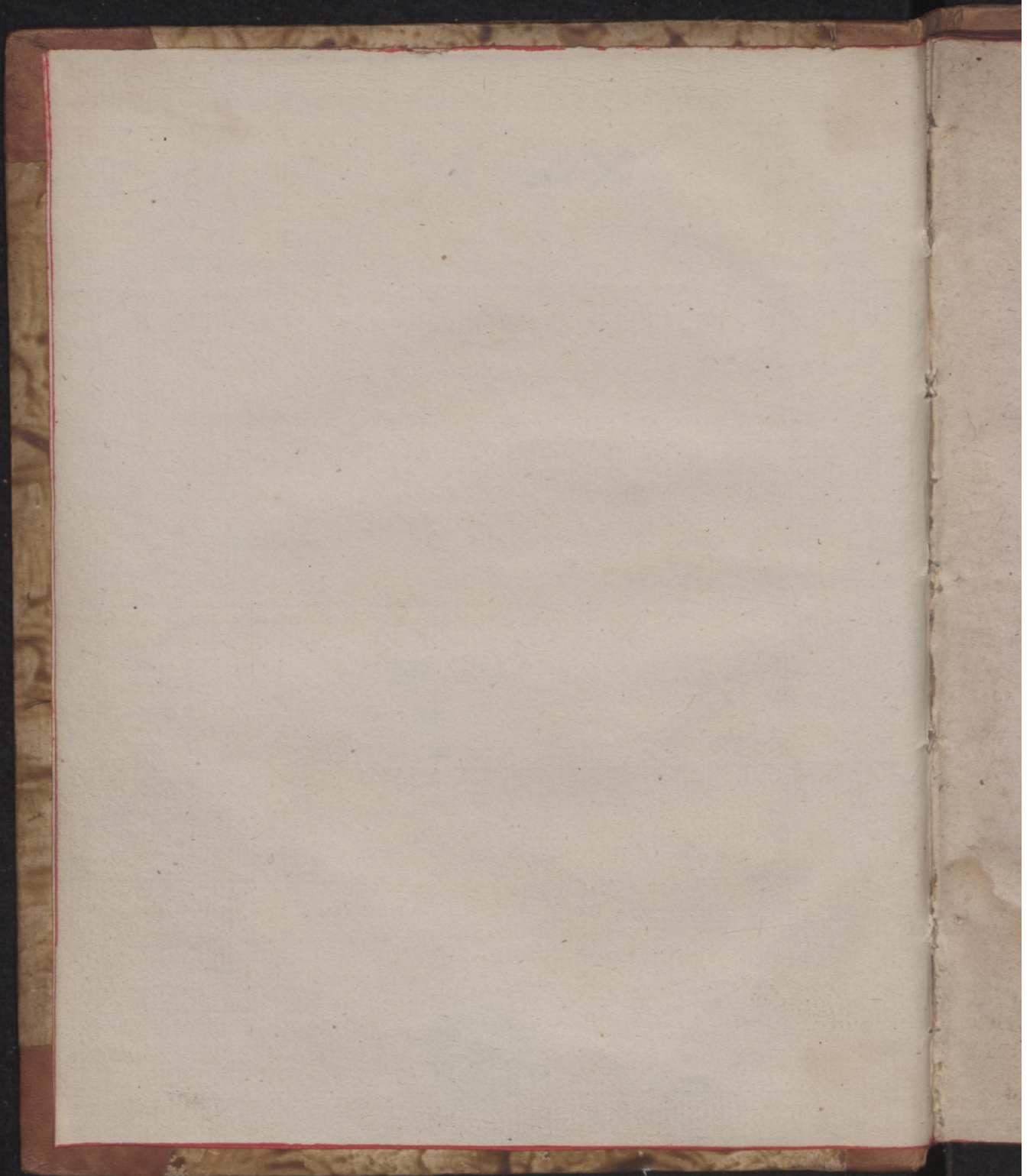
LN 1413

ex 1

M

DE REGIBVS DANIAE
IOHANNIS GEOR-
gii Sadolini Vibergii Epi-
grammaton liber vnus, qui Regum
Danicorum Chorus in-
scribitur.

AD CALCEM LIBRI ADDITA
SVNT INSIGNIA REGVM DA-
niae, eodem autore, illu-
strata.

HAFNIAE,
Excudebat Laurentius Benedictus.
Anno 1 5 6 9.

Cum gratia & Privilegio Re-
giae Maiestatis.

55.

SERENISSIMO AC

POTENTISSIMO PRINCIPI DO-

mino Friderico: eius nominis Secundo: Dania, Nor-

uegia, Gotorum, Vandalorumq; Regi: Duci Sle-

suici, Holsatiae, Stormariae, & Ditmariae:

Comiti Oldenburgij & Delmenhor-

stij: Domino suo Clemen-

tissimo:

IOHAN. GEORGIUS SADO-

LINVS VIBERGIVS. S. D.

SAPIENTISSIMI olim principes
historicam lectionem magno amore prose-
quebantur, & eos qui res, à maioribus ge-
stas, rectè descripserunt, honorabant & ad-
mirabantur: Nec etiam nunc desistunt viri illustres,
quos ad Imperij fastigium eminentior Fortuna eue-
xit, veterum Virtutem, vt in alijs, ita & hac in parte,
prudenter æmulari. Testantur hoc egregia doctorum
hominum monumenta: & exempla quoq; præclara no-
stri temporis, id ipsum non obscure significant: sicut &
norunt ij qui in scriptis ingeniosorum versantur, ac di-
uersorum Regum & Imperatorum, principumq; mores
intuentur. Et meritò quidem in delicijs habentur Hi-
storiae, & ab omnibus bonis commendantur. Etenim
ipsæ sapienter contextæ, Virtutum pulcerrima para-

§ 2

dig.

EPISTOLA

digmata proferunt: legesq; vetustas, ac antiquitatem
 omnem, complectuntur: & saluberrimas doctrinas de
 veris, per Iusticiæ metas euntium, præmijs, et de pœnis
 delirantium commonefactiones, patefaciunt: quidq;
 pacis pariter & belli tempore sequendum sit, declarant:
 ac quanta Dei erga Ecclesiam cura enitescat, confiten-
 tur. Debent igitur Iuniores ea, quæ in officiorum com-
 memorationem ab eruditis recitantur, diligenter consi-
 derare, vt artem regendi Rempub: feliciter assequan-
 tur, scientiamq; rerum bellicarum dextrè adipiscantur.
 Hoc siquidem pacto fiet, vt regularum cognitione in-
 structi, exemplorum meditatione confirmati, factorum
 applicatione excitati, præcellentes euadant ad gloriam
 Dei, & hominum vtilitatem. Ceterum, non quoslibet
 historicos amandos arbitramur, sed eos duntaxat, qui
 memoriam rerum veterum & nouarum, rectè & dilu-
 cidè, citra mendacia & imposturas, renouare attentâ-
 runt: quorum ordinem, iuxta seriem temporum, qui vo-
 let cognoscere, Tabellam Scholasticis Academiæ Vite-
 bergensis à D. CASPARO PEVCERO dedicatâ,
 ante oculos sibi proponat: nec libellū à D. DAVIDE
 CHYTRÆO de lectione historiarum rectè instituen-
 da, compositum, prætermittat. Quia verò non tantum
 res exterarum gentium tenere, verum etiam patriam
 Historiam intelligere, valdè prodest ad iudicium ani-
 mi eruditè formandum, adolescentulos nostros Danos,
 Dani

DEDICATORIA.

Danica nationis homo exhortor, ut ea, quæ descripsit
SAXO ET DANVS & DANORVM NOBILIS HISTORICVS, diligenter legant, & ex ingeniosis fabularum inuolucris ueritatem eliciant, ut tanquam obiecta Ægide, prudenter ea retorqueant, quæ à nebulonibus obtrektoribusq; scommata, & mendacia, in Reges & gentem nostram, quasi amentata tela depromuntur. Cum enim assuefecerint se iuniores ad uerarum Historiarum lectionem, subtiliusq; ac pressius ea reputarint, quæ in Danici nominis ignominiam à veteratoribus refractarijs, subdole & maliciose, confinguntur, haud ita difficulter quasuis fraudes deprehendent, quæ contra nos, nostrosq; maiores, coaceruantur. Ad lectionem autem Saxonis, & ad Regum nostrorum seriem legitimam inde ab initio Regni, usq; ad tua, illustrissime Rex, **FRIDERICE II.** tempora, percipiendam, aliquantulum lucis afferent hæc nostra de **REGIBVS DANICIS** Epigrammata, quæ eadem tanquam argumenta in rerum Danicarum **LIBROS VIII.** à nobis compositos, referentur. Nec moror eos, qui insertis Magis quibusdam, & bellorum ductoribus, aut demtis etiam Regib; aliquot, qui à nobis signantur, diuersum catalogum exhibere conabuntur. Illis namq; suæ possunt esse rationes, ad quas respondere non admodum sumus solliciti, cum nobis uetustatis Danicæ notissima monumenta ritè suffragentur. Iudicio nempè bonorum Vi-

EPISTOLA

rorū, & me ipsum, & hæc mea scripta, quemadmodum
et alia quæ à me edita sunt, aut deinceps iuxta ingenioli
huius modulū proferentur, libenter submitto: alios verò
amanter oro, vt sapientum censura acquiescant, nec te-
merè labores nostros conuellant, sicut nuper, à nescio
quo, factum esse comperio, qui cū reliqua in nobis car-
pere non posset, hoc nomine nos obliquè notabat, quod
Veterem Orthographiam ab ANGELO POLITI-
ANO & IOACHIMO CAMERARIO, alijsq̃ do-
ctissimis viris obseruatam, studiosiùs imitaremur. Sed
quis tales ineptulos responsione dignos iudicabit? Nobis
profectò satis est, quòd ingenium nostrum à bonis viris
æstimetur, & ea quæ à nobis fiunt, ab eruditis commen-
dentur: nam uana certamina aduersus eos, qui, nisi quod
ipsi faciunt, nihil rectè factum existimant, non suscipi-
am: nisi fortè, res eò dementia deueniret, vt Barbara
turba Musas elegantiores fædis sordibus offuscare co-
naretur. Tū siquidem cuilibet bono elaborandū esset,
vt artium puritas, & disciplinarum integritas, ab in-
iuria vindicaretur. Enimuerò, nisi literæ emendatæ cu-
stodiantur, & intemeratæ retineantur, fieri non potest
vt Regum nomina, & procerū egregiæ Virtutes iusta
laude exornentur, adolescentesq̃ satis idonei, ad officia
Ecclesiæ et Reipub: fideliter præstāda, efficiantur. Quo-
circa et Regū curam esse sapientes norunt, et doctos de-
fendere ac ornare, et eos compescere qui in hominū erudi-
torum

DEDICATORIA.

torū casum, atq; in literarum bonarum ruina, videntur
conspirare. Cum autem tua, FRIDERICE Rex, in-
clita Maiestas imaginibus suis optima ratione respon-
deat, & laudes maiorum suorum generosa æmulatione
ita imitetur, vt vetustissimorum Regum honori non
modò sit comparanda, sed quodammodo etiam præpo-
nenda, si eo vitæ cursu diligenter perexeris, in quem fe-
liciter ingressus, miram ingenij dexteritatem, et pecto-
ris constantiam, tum & voluntatis promptitudinem;
erga omnes hominū in regno tuo ordines, prudenter de-
claras: nō abs re euenit, quòd hunc nostrum de REGI-
BUS libellum, sacratissimo tuæ celsitudinis nomini
consecremus. Etenim dignitatē Senatoriam sapientissi-
mè constituisti, cui gubernatorem aulæ tuæ Regiæ fide-
lissimum, DN. PETRUM OXE, Herum Gi-
slefeldiæ, præposuisti: Virum sanè vt dignitate hono-
rum excellentem, ita & rerum tractandarum pruden-
tia exercitatisimū. Huic adiungitur DN. IOHAN-
NES FRIIS, Herus Helslagriæ, Regiæ tuæ Maie-
statis Cancellarius, cuius & sapientiam & fidelitatem
pater tuus honoranda memoria celebrandus, DIUUS
CHRISTIANVS III. (de quo extant scripta diser-
tissima D. Philippi Melanthonis: D. Nicolai Hem-
mingij: D. Erasmi Læti: D. Iohannis Francisci
Ripen. & aliorum doctissimorum hominum) lau-
dare consueuerat. Quibus succedunt alij generosi vi-
ri,

EPISTOLA

ri, DN. FRANCISCVS BROCHENHVS,
 Herus Bramstorpiae, regni Daniae Marefcallus: DN.
 PETRVS SCHRAM Eq: Auratus, Herus
 Vropiae: DN. BIRGERVS TROLLE Eq:
 Auratus, Herus Lilij: DN. OLAVS MVNCK,
 Herus Tuiziae: DN. GEORGIUS LYCHE Eq:
 Auratus, Herus Ouergordiae: DN. OLGERS
 ROSENKRANTZ, Herus de Bollir: DN.
 PETRVS BILDE, Herus Suanholmiae: DN.
 ERICVS ROSENKRANTZ, Herus Valesiae:
 DN. OTTO BRAE, Herus Cnudestorpiae:
 DN. GEORGIUS ROSENKRANTZ,
 Herus Rosenholmij: DN. ERICVS RVDT,
 Herus Fulsangiae: DN. BIORNO KAAS,
 Herus Starupogordiae: DN. BIORNO AN-
 DREAS, Herus de Stenholt. Quem praecclarum
 illustrium virorum numerum, nobilitate natalium,
 & sapientia animi, tum, & morum dulcedine eximius
 vir, DN. ABSOLON VRNO, Herus Soe-
 gordiae, Regni Daniae Cancellarius, tanquam nobi-
 lissimum aciei bellicae cornu decenter exornat. Quo-
 rum omnium egregia decreta custodiunt, expediuntq;
 per suam industriam nobiles, eruditi, & boni Viri
 DN. IOHANNES SCHOFGORD,
 Herus Scofgordiae: & DN. NICOLAVS
 KAAS, Herus Torupiae: Quibus Regia secreta dig-
 nissime

DEDICATORIA.

nissimè sunt demandata. Horum enim prudentiam
 in dandis consilijs, & in administranda Iusticia, vt alij
 omnes laudant, ita maximè prædicatur ab ERICO
 RVDT Domino Fulangiæ, qui honestam eorum sæ-
 pè apud me mentionem facere consuevit. Eorundem eti-
 am Virtus mihi ipsi plurimis experimentis est explo-
 rata. In qua ornatissima nobilium, sapientumq; Viro-
 rum corona, causas discussurus ipse, inclyte Rex FRI-
 DERICE, fide & iusticia præcellens, & Regio
 coruscus honore, enitescis, exemplum æquitatis præbēs
 alijs Reipub: Danicæ gubernatoribus, qui ciuitatibus
 oppidis, insulis, prouincijs & municipijs, te Rege præ-
 ficiuntur. Quin & militares ordines, vt antè illu-
 strissimis & sapientissimis HOLSATIÆ DV-
 CIBVS IOHANNI & ADOLPHO,
 Patruis tuis carissimis, consociatus, cum valida manu
 Ditmarios in primæ aciei fronte enitescens, subigeres,
 instructos reddidisti: sic etiam nunc pergis istud armo-
 rum decus bellicis artibus illustrare: quo conatu se stre-
 nuum præbet nomine Regiæ tuæ Maiestatis, Vir mag-
 nificus DN. DANIEL RANTZOVIVS,
 & alij viri nobiles & fortes Dani, Germani, Scoti &
 Angli, de quibus in Historijs nostris copiosius, Deo
 fauente, disseremus. Nec Equestres, pedestresq; tan-
 tummodo copias instruxisti, sed maris etiam tutelam
 felicibus auspicijs suscipiens, nauales pugnas fortissimè
 confeci-

EPISTOLA

confecisti: cuius rei testimonio esse possunt Nauarchæ clarissimi (Admeraldos Dani appellant) abs te in hostes armati, DN. HERLVFFVS TROLLE Eq: Auratus, Herus Herlufzholmiy & DN. OTTO RVDT, Herus Moëglecardiæ, in quorum locum subijt DN. ERICVS RVDT, Herus Fulsangiæ, Vir vt infracto animo constans, ita & corporis decenti mole admirandus, quem fortissimum Equitum tuorū, Illustrissime Rex, aquiliferam in Ditmarijs habuisti: qui etiam sæpè mecum familiariter de virtutibus tuæ Maiestatis colloqui dignatur: id quod & facit Nobilis vir, DN. ALBERTVS OXE, Herus Nigelsstorpiae, præses nostræ Lolandiae, & reuerendus Vir, D. M. NICOLAVS CASPARVS VIBERGIUS, Diocesis Fioniciæ Episcopus vigilantissimus, & alij generosi & eruditi viri, qui mecum conuersantur. Quid, quod & honoris causa, ipse Imperator MAXIMILIANVS II. Regesq; alij multi, & Regina, Oratores & Legatos suos, ad te mittunt? sicut & nunc Gallicorum nomine DN. CAROLVM DANZÆVM apud tuam Maiestatem commorari, mihi Gallici milites annunciant. Adeò tuum nomen apud omnes honoratur. Meretur certè hoc Regia tua Virtus, qua terra, pariter & mari, ita excellis, vt fortitudine, seueritate, grauitate, magnanimitate, beneficentia, liberali.

DEDICATORIA.

*liberalitate & mansuetudine, nullo Regum inferior
 habearis. Argumento sunt non modo arces, & muni-
 tiones ad Barbarorum repressiones per sapientiam tu-
 am edificatae, sicut & FRIDERICH SBVR-
 GVM tuum nunc Regali cultu exstructum, sese no-
 mine & ingenio Regiae tuae Maiestatis attollit: sed,
 quod palmarium est, Academiae, Scholae, Ecclesiae,
 quae amplissimis stipendijs exornatae, mitissimum te
 Regem, & gratiosissimum altorem profitentur.
 Itaque Theologi, Iurisperiti, Medici, Poetae, Rethores
 & Philosophi, tum etiam linguarum professores, ma-
 gnis praemijs abs te inuitati, Iuuentutem in Regno tuo
 recte instituunt: & adolescentes quoque notabili nume-
 ro, per munificentiam tuam suscepti, in studijs artia-
 um, & disciplinarum, sustentantur. Nec pauperes,
 egeni, viduae & pupilli negliguntur, sed passim tua
 industria adiuuantur. Iure igitur & armatorum
 symbola, leones & dracones, & togatorum insig-
 nia, agni & olores, maioribus tuis, vetustis Dano-
 rum Regibus, olim attributa, nunc etiam Regiae tuae
 Maiestatis potentiae assignantur: quod publicum te-
 stimonium tanto dulcius erit posteritati, quanto Vir-
 tute in dies illustrior insurrexeris. Oro aeternum Pa-
 trem Domini nostri IESU CHRISTI, ut SAN-
 CTO SPIRITU suo Regiam tuam Maiestatem, fra-
 tresque tuos germanos, Duces optimos, MAGNUM
 &*

EPISTOLA DEDICATORIA.

& IOHANNEM, tūc & sorores ANNAM
 illustrissimī Principis Electoris Sax: DN. AVGV.
 STI coniugem castissimam, & DOROTHEAM,
 vniuersamq; Regiam vestram prosapiam vnā cum
 matre carissima DOMINA DOROTHEA,
 clementer regat: Ecclesiasq; & Respub: in Dania,
 & in toto Christianorum orbe, aduersus scelera homi-
 num, & contra furores Diabolorum, tueatur. Bene
 et feliciter vale, Serenissime Rex: meq; tuæ Maiestatis
 Clientulum habe commendatum, qui mira benouolentia
 reliquos tuæ clementiæ ministros prosequi nō dedigna-
 ris. Ex Torouilla, quæ est in Regia Danorum Insula
 Lolandia: quam terrā veteres Reges, et tui quoq; ma-
 iores, Illustrissime Rex FRIDERICE, dignissimis
 Priuilegijs condecorarunt, sicuti Diplomata in mem-
 branis descripta, sigillisq; Regijs communita, nec nō se-
 ricis ac aureis filis honorificè exornata, quæ apud nos
 conseruātur, euidenter demonstrabunt. Calendis Iulij:
 hoc est, die tuo Natali, qui ut felix tuæ Regiæ Maiesta-
 ti quotannis producat, efficiat Rex immortalis, in-
 uisibilis, verax, misericors, sapiens, & liberrimus De-
 us, cui honor & Victoria in secula sempiterna. AN-
 NO DOMINI. M.D. LXIX.

DE REGIBVS DANIAE
IOHANNIS GEOR-
GII SADOLINI VIBERGII EPI-
grammaton liber vnus qui Regum Danico-
rum chorus inscribitur.

AD D. FRIDERICVM SECVN-
dum: Regem Danicum Noruegicum Gothicum Van-
dalicum: Multarumque circa gentium prin-
cipem potentissimum:
Epigramma I.

Xiguo libro describam nomina Regum,
Quos nitidos fama Dania culta vehit:
Gestaq; nostratum breuiter potiora notabo,
Laudibus vt vigeat gens animosa suis.
Accipe ferq; leues, Friderice Secunde, camoenas:
Paruaq; non summi munera Vatis ama.
Regia, crede mihi, res est ornare Poetas:
Et Reges, Vatum laus, celebrare probos.

DAN REGNI DANICI CONDI-
tor à quo Dania nuncupata.

Epigr. II.

Dan vetus, Iapeti senioris germine natus,
Primus in hac serie Danica sceptrata tulit:

A

Qui

REGES

*Qui sibi Teutonico generosam sanguine Gritam
Legitimi casto iunxit amore tori.
Tunc nouies centum, bis mille, decemq; per annos,
Testibus historys, fulserat orbis honos.
Vt nitida rigide latentur origine gentes,
Primaui titulum Dania Regis habet.*

HUMBLVS DANOS FILIVS

Epigr. III.

*Emicuit prestans Humblus virtute paterna:
Mater naq; potens nobilitate fuit.
Excidit imperio fraterna fraude petitus,
Instabilem Diua circumagente rotam.
Ocia priuata non spreuit dulcia vitæ:
Erubuit viles sed nec adire casas.
Illius exemplo Fortunam discito ferre,
Seu sit amans Mater, siue nouerca premens.*

LOTHERVS HUMBLI FRATER

Epigr. IIII.

*Arripuit sceptrum turbato fratre Lotherus:
Regalesq; ferox accumulauit opes.
Non contentus erat germanum pellere fratrem:
Fraternos socios tradidit, ecce, neci.
Qui semel in tetrum facinus transuersus abiit,
In viciū pronus quodlibet ille ruit.*

A proa

*Aproprijs merita subuersus cæde ministris,
Æquum iudicium nunciat esse Dei.*

SCHIOLDVS LOTHERI FIL.
Epigr. V.

*Egregius niueo cordis candore Schiöldus
Nobile virtutis continuauit iter.
Teutonicum Scatum speciali Marte refregit,
Vt thalamum peteret, mitis Auilda, tuum:
Cessit tunc populosa bonis Alemannia Danis,
Quæ prius à nullo Rege subacta fuit.
Iura feri iustus damnauit iniqua parentis:
Crimina maiorum qui fugit, ille sapit.*

GRAMVS SCHIOLDI FIL.
Epigr. VI.

*Gramus ab eximio prognatus patre Schiöldo,
Lucida Mauortis promptus ad arma fuit.
Sictrugum, Sueonum Regem, demisit in Orcum,
Et rigido Goticos perculit ense Duces.
Ringonem domuit ciuilia bella mouentem:
Belligeris Finnis acria iura dedit.
Regna graui demùm Noruegica Marte fatigans,
Inuersa belli sorte repressus obit.*

A 2

SVIB.

REGES

SVIBDAGERVS NORVAGIVS

gener Grami. Epigram. VII.

Cum Suibdagerus Gramum victricibus armis
 Pressisset: Victor Danica sceptrum tulit.
 Filiolam Regis bellamq, probamq, subacti
 Excepit socio, lege fauente, toro:
 Quæ pro fratre suo Guthormo vota peregit,
 Viueret ut Danis principis ille loco:
 Solueret & fidus victori scripta tributa,
 Firmataq, daret religione fidem.

GUTHORMVS GRAMI FIL. AFFL.

nisq, Suibdageri. Epigr. VIII.

Danica quo pacto Guthormus regna tenebat,
 Maioris Domini subditus Imperio?
 Sic Fortuna minax voluit: Dea tanta ferenda,
 Multaq, sunt magnis dissimulanda viris.
 Noluit hunc populus Regem cognoscere viuum:
 Post mortem nomen nobile Regis habet.
 Liues iners viuos merito defraudat honore:
 Post cineres floret gloria vera tamen.

HADINGVS GUTHORMI FR.

ter. Epigr. IX.

Hellepontiacum Regem superauit Hadingus:
 Marteq, Dunenses cepit & arte viros,

Victor

Victorem patris valido certamine strauit,
 Sustulit & Regem, Suecia magna, tuum.
 Contulit Hundingo Gotici moderamina regni,
 Cuius candorem nouerat atq; fidem:
 Magnus utrunq; fauor siquidem coniunxerat olim,
 Qui tandem amborum proditus interitu.

FROTO HADINGI FIL.

Epigr. X.

Filius ingenuus Froto patre natus Hadingo
 Vtilis ingenio consilioq; nitet.
 Vicit Curetas, debellauitq; Ruthenos:
 Vrbes vastauit, Frisia culta, tuas.
 Dum premit Anduanum quâ prominet Hellespontus,
 Engener efficitur qui fuit hostis atrox.
 Contudit hinc Scotos acres, agilesq; Britannos.
 In Sueones ducens bella cruenta, cadit.

HALDANVS FROTONIS FIL.

Epigr. XI.

Solus ut Haldanus regni tractaret habenas
 Sustulit, heu, fratres fraude doloq; suos.
 Quid non designat dominandi sæua cupido?
 Quas non excipiunt pectora dira faces?
 Ut tamen hæc mittam, cur hic sine cæde Tyrannus
 Exegit vitæ tempora longa suæ?

A 3

Vera

REGES

*Vera cano: reprobæ veniet sua pœna cateruæ:
Euenientq̃ bonis præmia digna viris.*

ROA HALDANI FIL.

Epigr. XII.

*Corpore quantumuis paruus, tamen ecce vigeat
Ingenij magnus nobilitate, Roa.
Legibus ornauit regnum sanisq̃, bonisq̃:
Sic meruit patriæ dicier ille pater.
Vrbem constituit, Danis Roschildia fertur,
Multorum regum quæ monumenta tenet.
Hunc Regneriades Hotbrodus marte peremit:
Succubuitq̃ hosti Dania victa suo.*

HOTBRODVS FROTONISE SORO-

re nepos, idemq̃ Haldani amitinus.

Epigram. XIII.

*Nobilis Hotbrodus, Danorum Rege peremto,
Præsidibus Suecis Danica regna dedit.
Fraterni vindex fati nitidissimus Helgo,
Hostibus eripuit munia tanta suis.
Rex nouus Hotbrodus terraq̃, mariq̃, repressus,
Præcipiti subijt Tartara cæca gradu.
Quisquis es, ancipitis cognosce pericula belli:
Euentus dubios alea Martis habet.*

HEL.

HELGO ROÆ FRATER HOTBRO.

di verò cognatus. Epigr. XIII.

Cum Sueones rigidos patrijs pulsasset ab oris,

Helgo manu promptus debita sceptrā tulit.

Classe cita Sclauos, speciali lege duelli

Hundingum oppressit robore & arte valens.

Saxonas edomitos Cimbrorum finibus arcens,

Esse sui monuit libera iura throni.

Stuprauit propriam, deceptus pellice, gnatam:

Ob facinus pœnas sponte suapte luit.

ROLVO HELGONIS FIL.

Epigr. XV.

Deuicit Sueones Roluo, Regemq; peremit:

Hartuaro affini regna subacta dedit.

Proq; suis meritis sibi scripta tributa poposcit:

Sed quæ sperauit, non tulit illa, sibi.

Nanq; ubi vectigal deberent pēdere Sueci,

Horrida compositis arma tulere dolis.

Rex autem incautus, flamma ferroq; necatur:

Credulitas, eheu, quanta pericla trahit.

HARTVARS ROLVONIS SO-

rorius. Epigr. XVI.

Regna per insidias Hartuarius Danica Suecus

Arripuit: raptas moxq; reliquit opes.

Quæ

REGES

Quæ dedit Imperium, lux vitam sustulit illi.

Eià, quàm pensat singula facta Deus.

Perculit hunc Viggo niuens Roluonis amicus,

Per Suecos etiam traditus ipse neci.

Insurgit rumor, volitant in prælia Dani:

Nec mora, Suecorum turma cruenta cadit.

HOTHERVS HOTBRODI FIL.

idemq. è Sorore pronepos.

Epigr. XVII.

Montibus ex altis docuit proferre metalla,

Accumulans magnas diues Hotherus opes.

Cum lepidis igitur Nymphis in vallibus imis

Hunc egisse virum fabula prisca refert.

Vicit Othiniaden Balderum fortibus armis,

Norvagicosq. fero contudit ense duces.

Boius Othiniades, Rinda genitrice creatus,

Sustulit & Regem, victus & occubuit.

RORICVS HOTHERI FIL.

Epigr. XVIII

Roricus eximio genitore creatus Hothero,

Horrida Vandalicis intulit arma viris.

Agmina parcuntur: speciali Marte duorum

Res agitur: miles Danicus ictus obit.

Scla=

Sclauus vt exultans successu sortis amica,
 Projcit in nostros scommiata torta duces:
 Profiliens Vbbo, Danorum sanguine cretus,
 Iactatorem auidum sternit, & opprimitur.

HORVENDILLVS IVTVS RO-
 rici gener. Epigr. XIX.

Cimbriaci Imperij tulit Horuendillus habenas,
 Qui nitidi Martis gloria magna fuit.
 Collerum domuit Noruegica regna tenentem,
 Robur & infregit, Sela virago, tuum:
 Hæc fera Colleri soror, alto dedita Marti,
 Vera suæ genti Penthesilæa fuit.
 Roricus hunc generum summo dignatus honore
 Effecit sponsum, clara Geruta, tuum.

FENGO HORVENDILLI FRAT-
 ter. Epigr. XX.

Eripuit fratri vitam, & cum coniuge regnum,
 Se statuens triplici crimine Fengo reum.
 Sic scelus adiungit sceleri quibus improba mens est:
 Quis Deus haud curæ, nec pietatis amor.
 An reprobo fulgens producta est vita Tyranno?
 Fraudes qui struxit, fraudibus interijt.
 Ambletus fatuos mores simulare peritus,
 Enseq; & igne malum subruit, ecce, virum.

B

AM.

REGES

AMBLETVS HORVENDILLI

Fil. idemq; Rorici ex filia Geruta nepos.

Epigr. XXI.

Sublato patruo princeps Ambletus ouauit:

Sceptraq; communi debita voce tulit.

Hic Hermutrudam sibi iunxit lege iugali,

Quæ tenuit digna Scotica regna manu.

Belligeros fudit mira vaser arte Britannos:

Hostilesq; sagax euacuauit opes.

Oppetijt demum patrijs superatus in oris:

O, quam fortunæ fidere nemo potest.

VIGLETVS CIMBRIVS

Epigr. XXII.

Cimbrius eximio splendens Vigletus honore,

Victrici posuit celsa tropæa manus.

Contudit Ambletum bello præclarus & arte:

Is licet & bello clarus, & arte, fuit.

Proruit, en, coniux victi, victoris in vlnas:

Vsq; adeò varia est res muliebris amor.

Vectus ad Imperium traduxit suauiter annos,

Donec adimplèssset tempora longa senex.

VERMUNDVS VIGLETI FIL.

Epigr. XXIII.

Gloria Vermundum decorauit fulgida Regem,

Qui patre Vigleto filius ortus erat.

Huius

Huius ad aspectum, qui Cimbro pressit Atislus
 Cum Sueonum grandi terga cohorte dedit.
 Luminibus cassum faceret cum dura senectus
 Perstrinxit Regem scommate Saxo graui.
 Hostilem fastum compescens filius Vffo,
 Saxonicas fregit, Marte coruscus, opes.

VFFO VERMUNDI FIL. COGNO.
 mento Olaus Mansuetus. Epigr. XXIII.

Corporea retulit sublimem molem gigantem,
 Vermundo genitus belliger Vffo patre.
 Pectore visus iners, iuuenis quod pauca locutus
 Ceperit Harpocratis signa verenda sequi:
 Quam fuerit sapiens tamen, inchoata gesta docebunt,
 Et domita illius Saxonis ora manu.
 Seruauit patriam, leges defendit auitas:
 Iustus & equus erat, qui taciturnus erat.

DAN II. VFFONIS FIL.
 Epigr. XXV.

Filius Vffonis Dan, huius nominis alter,
 Edidit auspicio praelia pulcra bono.
 Sed nitidae tumidus successu sortis, abiuit
 Mancipium Veneris, mancipiumque gulae.
 Sic ab honorifica desciscunt stirpe parentum
 Pignora portentis equiparanda feris.

REGES.

Tu quicumq; sacram virtutis tendis in arcem,
Iudiciū rectæ fac rationis ames.

HUGLETUS.

Epigr. XXVI.

Naumachia vndosa præstans Hugletus, adiuit
Grandia pro patriæ laude pericla sua.
Contudit Hogrinum, rigidumq; repēsit Hometum,
Quos genuit Marti Suecia dura gravi.
Cætera quæ gessit, quia Vatum nemo notauit,
Ecce, tenebrosa nocte sepulta latent.
Discite, vos proceres, homines non spernere doctos,
Ingenijs quorum nomina vestra vigent.

FROTO II. COGNOMENTO VE.
getus. Epigr. XXVII.

Corpore robusto præstabat Froto Secundus,
Vnde etiam Vegetus nomine dictus erat.
Noruagys pressis, Regemq; Magumq; Frogerum,
Et bis quinq; simul sustulit ille Duces.
Denictis populis præscripsit Danica iura,
Et bello pacis prætulit vsq; decus.
Istis temporibus Latij laus Tullius oris,
Occidit: & natus Naso Poëta fuit.

DAN

DAN III. Epigr. XXVIII.

Bissenos numerans vitæ Dan Tertius annos,
 Suscepit tenera splendida sceptrâ manu.
 Mente senex, ætate puer, iuuenisq; labore,
 Consilio, forma, robore, clarus erat.
 Saxonice procures terræ, populosq; rebelles,
 Ad flumen domuit, spumifer Albi, tuum:
 Quodq; sibi petijt ferri gens dura tributum,
 Hoc rigidis Danis soluere iussa fuit.

FRIDLEVS COGNOMINATVS
Celer. Epigr. XXIX.

Auxit & ornauit nostri pomæria regni
 Fridleuus, gressu, nomine, mente, Celer.
 Blandus amœna dedit subiectis iura: sed acer
 Hostibus iniecit dura capistra suis.
 Subdidit Hollandos, Hibernos atq; Britannos:
 Mox tamen excussit Danica Brito iuga.
 Imperium tenuit tunc Cæsar Iulius orbis:
 Eius at in Danos nil potuere manus.

FROTO III. FRIDLEVI FIL.
Epigr. XXX.

Vandaliam Froto cepit, vicitq; Ruthenos,
 Pannonas, ac Hunnos, Britonas, atq; Getas.
 B iij Hiber.

REGES

Hibernos, Finnos, Normannos, atq; Suëcos

Et populos fregit, Lappia vasta, tuos.

Hic ita longinquis effulsit victor in oris,

Terroriq; feris hostibus vsq; fuit.

Pacificus demum vixit sine Marte cruento:

Quo genitus Christus tempore, nostra salus.

HIARNO POETA DANICVS.

Epigr. XXXI.

Frotonis tumulum metris decorauit Hiarno:

Mercedemq; sibi sceptrum corusca tulit.

Hæc meruit patrij tantum sermonis abundans:

Vatibus Aonijs muneris ecquid erit?

E tenebris raptos satrapas quod viuere cernis,

Regibus & magnis nomina clara dari:

Id tribues Musis sapientibus, atq; Poëtis,

Quorum scripta die lucidiora nitent.

FRIDLEVS II. FROTONIS III.

Fil. Epigr. XXXII.

Alter Fridlenus, Frotone parente creatus,

Iura dedit genti, Russia cruda, tuæ:

Qui de morte patris cum factus certior esset,

Regna sibi patrio debita iure petit.

Strauit Hiarnonem veteris de more duelli,

Cui diadema nitens libera Musa dedit.

Terru

Terruit insigni bello Noruegica regna :
 Sequē tibi iunxit, bella Frogeta, virum.

FROTO III. FRIDLEVI II. FIL.
 cognominatus Largus. Epigr.
 XXXIII.

Quartus adest Froto, dictus cognomine Largus
 Quod dederit larga splendida dona manu :
 Iusticiam coluit virtutis amore : nec unquam
 Dignis subtraxit præmia digna viris.
 Huic se subiecit Regi Noruegia victa :
 Huic etiam palmam Russia quassa dedit.
 Vicit & Hibernos, & duros Saxonas, armis :
 Suertingi infido concidit, ecce, dolo.

INGELLVS FROTONIS III.
 Fil. Epigr. XXXIIII.

Dicitur Ingellus stupidus rudisq̃ : sed ipsum
 Prudentem insinuant splendida facta virum.
 Nam sua cunctanter quantumvis munia gessit,
 Perfecit studio non tamen illa malo.
 Saxonicos satrapas violenta cæde peremit,
 Quorum fraude pater Froto necatus erat.
 Starcherus tantæ virtutis dicitur autor,
 Qui monitis acuit regia corda suis.

OLAVS

OLAVS INGELLI FIL.

Epigr. XXXV.

Binis quos genuit natis moriturus Olavs
Distribuit totum prouidus Imperium:
Alternis vicibus maris hic vt frena gubernans,
Naumachia hostiles debilitaret opes:
Hic terræ Dominus populis ius diceret æquum,
Et ciuile volens aggredieretur opus.
Quid reliquam Regis vitam cognoscere tentas?
Qui bene delituit, vixit & ille bene.

HARALDVS OLAI FIL.

Epigr. XXXVI.

Piratas domuit truculentos fortis Haraldus,
Qui petiëre fera Danica regna manu.
Pugnante vidit non rarò Balthica Tethis,
Et Gothicus Nereus, Oceanusq; pater.
Cœruleæ ô quoties hostili sanguine Diuæ
Infectæ, tumidis erubuere genis.
Fraude mali fratris periit clarissimus heros:
Cur premis insidijs, turba profana, bonos?

FROTO V. HARALDI FRATER

Epigr. XXXVII.

Quintus ad Imperium Froto post funera fratris,
Consensu populi, nobile vectus erat.

Nec

Nec virtutis opus coluit, nec Apollinis artes,
 Delicijs Veneris deditus, atq; gula.
 Fraude probum fratrem qui sustulit, ille nepotum
 Versuta captus calliditate ruit.
 Tàm subito pereunt reprobi plerunq; Tyranni,
 Iusticiæ qui non munia lata probant.

HALDANVS II. HARALDI

Fil. cognominatus Biargrammus.

Epigr. XXXVIII.

Haldanus nulli Regum pietate Secundus,
 En, patriam iusta cæde piauit humum.
 Debita sceptrâ tulit, toto plaudente theatro:
 Dilecto fratri quæ moderanda dabat.
 Ipsemet interea fera gaudens ducere bella,
 Concuſſit Sueones liberioſe manu.
 Ebbonem, Hartbenum, Sinaldū, Ecterum, & Aquinū
 Exitio tristi fortis athleta dedit.

HARALDVS II. HALDANI II.

frater. Epigr. XXXIX.

Egregia præstans virtute Secundus Haraldus,
 Regalem titulum fratre volente tulit.
 Hunc Frotoniades victum interfecit Ericus,
 Fratribus his binis qui patruelis erat.

C

Rex

Nec

REGES

Rex Frotoniaden Haldanus cepit eundem,
Cuius membra feris dilanianda dedit.
Victor ita excellens fratri successit Haraldo
Haldanus coniux, bella Thorilda, tuus.

VNGVINVS GOTICVS

Epigr. XL.

Vnguinus veteri prognatus sanguine Regum,
Qui Gotici tenuit fulgida regna soli:
Per testamentum morituri Regis adiuit
Splendidus imperium, Dania clara, tuum.
Æmulus hunc pepulit solio Regnaldus ab alto,
Horrissoni Martis grande secutus opus.
Discite fortunæ non ulli fidere, Reges:
Qui didicit Christo fidere, tutus erit.

SIVALDVS VNGVINI FIL.

Epigr. XLI.

Libera Sivaldum decoravit Dania Regem,
Nec minus hic gnatæ fulsit honore suæ.
Illa Sivita suo dignissima nomine splendens,
Corporis & mentis dotibus alta stetit.
Quæ cum mille procis, castissima virgo placeret,
Qui fieret sponsus solus Otarus erat.
Rex genero fretus Regnaldum perculit hostem,
Arripuitq; graui Suetica regna manu.

SIGA

SIGARVS SIVALDI FIL.

Epigr. XLII.

Qua potuit Signen gnatam pater arte Sigarus
 Cinxit, at hanc domuit non minùs acer Amor.
 Vestibus Hagbertus siquidem muliebribus vsus,
 Iuit in amplexus, regia virgo, tuos.
 Deceptor capitur, trabibus suspenditur altis:
 Infert ipsa sibi mæsta puella necem.
 Lis oritur: Danis concurrat Suetica turma:
 Rex ruit oppressus: plurimi vtring cadunt.

SIVALDVS II. SIGARI FIL.

Epigr. XLIII.

Rex poterat celebris Sinaldus haberier alter,
 Funera post patris: noluit ille tamen.
 Quin potius rigidos hostes pulsare paratus,
 Elegit pulcra claudere morte diem.
 Hoc bello accepit non paruum Dania vulnus,
 Regibus amissis nobilibusq; viris.
 Inunc, & magni dic vanam Numinis iram:
 Et iacta cædes, crimina, stupra, dolos.

REGES PLEBEI.

Epigr. XLIIII.

Regibus extinctis procures plebs Dana creauit,
 Qui regerent oras, Dania mæsta, tuas.

REGES

Roricum & Haterum rectores Iutia sumsit:

Hano Fioniaci ductor in orbe fuit.

Hundingum dominum populoſa Selandia fecit:

Ostmarus verò Scanica signa tulit.

Tam varijs ducibus laceratum nobile Regnum,

Rebus in humanis cuncta caduca monet.

HALDANVS III. BORCARI DANICI

Fil. ex Drotæ, Regnaldi Normanniſci Regis

filia. Epigr. XLV.

Tertius Haldanus vixit cognomine Fortis:

Forti etenim expedit fortia facta manu.

Vnum atq; vndenos, mediosq; oppreſſit athletas:

Te meruit forti, bella Iuritha, manu.

Quadrato ſuperans plebeios agmine Reges,

Diuiſum arripuit ſtrenuus Imperium:

A quibus ille tamen longo certamine victus,

Commisit gnato bella gerenda ſuo.

HARALDVS III. HALDANI III.

Fil. ex Iuritha, nepte Sigari Regis.

Epigr. XLVI.

Filius Haldano patri ſucceſſit Haraldus,

Ingenij ſumma calliditate vaſer.

Principe quo ſparſas collegit Dania vires,

Regeq; Noruagica quo vigner manus.

Auſpi.

*Auspicio cuius victi iacuerunt Britanni,
Et Galli, & Scoti, Frisiacique duces.
Lustra decem coluit pia letæ munia pacis:
Decrepitus cecidit clara per arma senex.*

RINGO SVETICKS REX. HA-
raldi III. è sorore nepos. Epigr.
XLVII.

*Ne celebris vili caperetur auunculus vrna,
Ringo nepos illi pulcra sepulcra dedit.
Qui rutilos alta nactus virtute triumphos
Subiecto posuit clara tropæa solo.
Tunc auulsa suo nitidissima Scania regno
Noruagico cessit, Rege iubente, duci.
Danorum precibus Ringo commotus amanter,
Dat reliquas terras, Hetta virago, tibi.*

HETTA BELLATRIX.
Epigr. XLVIII.

*Hetta decens forma, simul & clarissima mente,
Regibus inuictis annumeranda venit.
Fæmineis hæc non calathis, non dedita lanæ:
Non tulit imbelli mollia pensa colo.
Ad belli fremitus, & ad aspera promptior arma,
Sustinuit docta prælia dura manu.*

REGES

*Cum fastidirent Dani muliebria regna,
Reginam coluit Iutia sola probam.*

OLO NORVEGIÆ REX RINGO.
nis Consobrinus, & idem nepos Haraldi III. Epigr. XLIX.

*Olo Gunnonem Rex Grimonemq. Tyrannos
Prostravit manibus, fortiter ipse, suis.
Tum pugiles Scatum, validumq. necavit Hiallum:
Amplexusq. tulit, nobilis Esa, tuos.
Hinc decies septem claro certamine Reges
Delevit, pelagi per loca vasta means.
Starcheri perijt vesana fraude petitus:
Improba sic multos fallit amicitia.*

OMUNDVS OLONIS FIL.
Epigr. L.

*Floridus Omundus Noruegica regna subegit:
Et fregit vires, Rusla virago, tuas.
Inq. Henetos Reges se tollens fortibus armis,
Concussit belli fulmine Vandaliā.
Tum placidam vitam firmata pace peregit:
Dulcibus & Musis ocia grata dedit.
Principis est Virtus non tam fera praelia Martis,
Quam nitida blandum pacis amare decus.*

SIVAR

SIVARDVS OMVNDI FIL.

Epigr. LI.

Nec valuit fausto Siuardus Marte, nec arte,

Sed fortuna viro nec satis æqua fuit:

Quare quæ studij cepto conamine gessit,

Hæc ea successum cuncta tulere malum.

Pulsus enim Suecis amisit Scanica fulcra:

Inferior, Sclauis Cimbrica frena dedit.

Indè graui Scanum deleuit strage Simonem,

Qua tamen in pugna decidit ille simul.

BUTLVS SIVARDI FRATER.

Epigr. LII.

Post fratrem obtinuit Butlus lacrymabile regnum,

Subiectis Gotico, Vandalicoq; iugo.

Sed rigidis quid non hic hostibus intulit arma,

Nomina qui voluit Regis habere boni?

Illi, vaticinor, non defuit alta voluntas:

Defuit incerto quæ sedet orbe dea.

Maxima summorum res est prudentia Regum:

Fors tamen hanc dubio sub pede cauta premit.

IARMERICVS SIVARDI FIL.

Epigr. LIII.

Non minimo fulsit Rex Iarmericus honore;

Vicit enim Sueones, Sclauonicosq; duces.

Liuni.

REGES

*Liuronides Bicco, delator perfidus, illum
In cædem armauit, casta Suauilda, tuam.
Vnde per affines pugna deletus acerba,
Præmia tam stolidæ credulitatis habet.
Quot claros homines insana calumnia fœdat:
Quàm vicina bonis Regibus ista lues.*

BRODERVS IARMERICI

Fil. Epigr. LIIII.

*Post patris exitium tulit aurea sceptrâ Broderus,
Aptus ad arma parum, Mars truculente, tua:
Aptior, inquirens rapidarum lustra ferarum,
Extitit ad studium, Delia diua, tuum.
Pacis amans ninæe populum sine crimine rexit:
Felix qui potuit munia tanta sequi.
Pace vigent leges, florescunt pace Camæna,
Pace nitent Vrbes, pace coluntur agri.*

SIVALDVS III.

Epigr. LV.

*Tertius acceptis regni Sivaldus habenis,
Aspexit gnati fortia facta sui:
Vtpotè qui veterem patriæ renouauit honorem,
Suscipiens tumido classica bella freto.
Qui quoq; præstantes pugiles transmisit in Orcum
Te turpi eripiens, Scania facta, ingo.*

Hæc

*Hæc genitor gnati templatus fulgida gesta:
Sneio, decens hæres tu mihi, dixit, eris.*

SNEIO SIVALDI III. FIL.

Epigr. LVI.

*Sneio Gotos Danis subiecit iure duelli:
Multaq; cum Suecis prælia sustinuit.
Auspice pugnaces hoc Intia Cimbrica turmas
Umbricios, Herulos, Vinniliosq; dedit:
Qui populis iuncti, genuit quos nobilis Albis,
Ceperunt sedes dura per arma nouas.
Hinc Lombardiaci regni manauit origo,
Culta vetustatis ceu monumenta docent.*

BIORNO.

Epigr. LVII.

*Cur sedet obscurus dic, auree Phæbe, Biorno:
Cum tulerit celsa fulgida sceptrum manu?
Sic ego: sic contra citharæ pulsatur Apollo,
Qui nitidus Vatum dicitur esse pater.
Quos lepida nullo dignantur honore Camœnæ,
Hos nullæ laudes, gloria nulla manet:
At quibus Aoniæ donant sua munera Diuæ,
Nomen habent clarum, perpetuumq; decus.*

D HARAL.

REGES

HARALDVS III.

Epigr. LVIII.

Quartus adest solo titulo descriptus Haraldus:

Nec nitet hic facti nobilitate sui.

Magnanimi Reges, homines adamate peritos,

Inclita qui vestri temporis acta notent.

Historicis nam quid melius, doctisq; Poëtis,

Qui decorant scriptis Regia gesta suis?

Mœnia rumpuntur, pereunt ætate metalla:

Historiæ, nec non carmina, morte carent.

GORMO HARALDI III.

Fil. Epigr. LIX.

Abdita naturæ quærens spectacula Gormo,

Sustinuit longæ tædia lenta viæ.

Vidit Hyperborei mundi miracula dira,

Infernasq; domos, Tartareosq; duces.

Multaq; cognouit tenebrarum vectus in orbem,

Temporibus nostris non habitura fidem.

Gentibus è Danis tunc primus dogmata Christi

Torchillus cepta, fertur amasse, fide.

GOTRICVS GORMONIS

Fil. Epigr. LX.

Gotricus antiqua prognatus origine Regum,

Pace fuit clarus, militiaq; nitens.

Saxo.

Saxoniam domuit conflictu, lege, tributo:
 Suecorumq; armis contudit arma suis.
 Illius & vires sensisti, Carole Magne:
 Et tu magnificis, Frisia clara, viris.
 Tempore cum longo regni tenuisset habenas,
 Decidit insidijs militis ipse sui.

OLAVS II. GOTRICI FIL. OLGE.
 rus appellatus. Epigr. LXI.

Patria regna graui bello lacerauit Olaus,
 Subiecitq; iræ publicæ iura suæ.
 Doctiloquis Gallis Olgerus dicitur idem:
 De quo tu, lector, Gallica scripta leges.
 Gallorum siquidem socialia castra secutus,
 Præsidium fecit, Carole Magne, tibi:
 Vnde Saraceni dare terga probrosa coacti,
 Quæ rigat Hesperios Bætis Iberus agros.

HEMMINGVS OLAI II.
 Fil. Epigr. LXII.

Vt niuea populos Hemmingus pace teneret,
 Duceret & vitæ tempora leta suæ:
 Fœdera iusta Pio cum Cæsare fecit, & ipsum
 Quam sibi, tam regno, iunxit amore pari.
 Principis est Virtus non tantum Martia bella,
 Verum etiam niueum pacis amare decus.

REGES

Grata Deo pax est, pax est quoq; grata Camœnis:
Lex, Pietas, Musa, Marte furente, iacent.

RINGO II. GOTRICI EX FILIA

nepos. Idemq; Hemmingi amittinus.

Epigr. LXIII.

Cimbrica constituit Ringonem Iulia Regem,

Quà nitet Vmbicio celsa Viberga solo.

Eiusdem imperium speciosa Selandia spreuit,

Vt potè Siuardi mota favore ducis.

Gotricus hos habuit gnatarum stirpe nepotes:

Daniadum Regum Gotricus altus honor.

Totius vt regni raperet sibi Ringo coronam,

In consobrinum protulit arma suum.

SIVARDVS II. COGNOMENTO

Ringo, Ringonis II. consobrinus.

Epigr. LXIII.

Vandaliam pressit Siuardus vindice dextra,

Qui tuus enituit, Gotrice prisce, nepos:

Quem consobrinus cum Ringo vocasset in arma,

Excelsi socius qui fuit Imperij:

Disiecti rapido ciuilis fulmine belli,

Ad manes tetræ corripuere gradum.

Iungere quos renuunt Regum speciosa theatra,

Illos non renuit iungere furua domus.

REG.

REGNERVS SIVARDI II.

Fil. Epigr. LXV.

*Marte feros Sueones Regnerus triuit acerbo:**Noragicum sceptrum clara per arma tulit.**Ciuiles fremitus domito compescuit hoste:**Cesaris infregit bellipotentis opes.**Saxoniam cepit: Gallorum depulit arma:**Inuasit Scotos, Britonas, atq. Petos.**Orcadas arripuit: terras Athamantidos Helles**Terruit: Hiberno principe captus, obit.*

IVARVS REGNERI FIL.

Epigr. LXVI.

*Tam virtute potens, quam sanguine celsus, Ivarus**Horrisoni Martis grande peregit opus.**Britonas, Hibernosq. petens victoricibus armis**Eripuit vitam, belliger Hella, tibi.**Sic patry fati vindex clarissimus iuit,**Hostilesq. ferox attenuauit opes.**Anglica regna suo prudens moderamine rexit:**Germano fratri Danica sceptrum dedit.*

SIVARDVS III. IVARI FRA.

ter. Epigr. LXVII.

*Igneus ingenio Siwardus, & arte refulgens,**Daniacum regnum, fratre volente, tulit.*

REGES.

Pugnantem vidit Ligeris, rapidusq; Garumna,
Danubiusq; potens, Eridanusq; celer.
Nauigio celebri violentos contudit hostes,
Qua Slesuicanam Nereus ambit humum.
Pacifica demum transfuso tempore vita,
Pieris Nymphis ocia grata dedit.

ERICVS SIVARDI III. CON.
sanguineus. Epigr. LXVIII.

Stemmata Siuardi Regis generosus, Ericus
In consanguineos sustulit arma suos:
Quo penitus bello consumtus regna reliquit,
Quae tulit insanæ seditionis amans.
Numina sic rigidos conculcant celsa Tyrannos:
Quiq; bonos ledunt, hos quoq; pœna manet
Talibus exemplis homines traherentur iniqui:
Sed ruis in vetitum, turba profana, nefas.

ERICVS II. SIVARDI III.
Fil. Epigr. LXIX.

Rex fit honorificus Siuardi gnatus Ericus,
A primo dum vix vberè tractus adest.
Hostis habebatur Christi iuuenilibus annis:
Maturus, coluit iussa verenda Dei.
Nec coluit tantum, sed & omnes ritè doceri
Mandauit summi de bonitate Patris:

Tem

*Tempore quo nostris, diuinus præsul, in oris
Protulit. Anscarius dogmata sana Dei.*

CANVTVS ERICI II. FIL.

Epigr. LXX.

*Aurea Danorum gestauit sceptræ Canutus,
Mirifica præstans qui probitate fuit.
Huic Ennignupus præclaras tradidit artes,
Sustinuitq̃ humeris pondera vasta suis.
Rex, Regnumq̃, boni viguêrunt voce magistri,
Audijt & doctum plebs animosa senem.
Tunc in honore fuit Virtus, tunc inclyta Musa
Aureolis nituit conspicienda comis.*

FROTO VI. CANVTI FIL.

Epigr. LXXI.

*Marte potens Froto, sed pace potentior alma,
Inter honoratos fert diadema viros.
Fonte sacro tinctum veneranda Britannia vidit,
Dogmate quæ Christi clara, decensq̃, stetit.
Hic populis scripsit subiectis candida iura:
Et Christi inssit sancta statuta coli.
Condere quippè bonas leges, est pectoris æqui:
Diuini reputa cordis, amare Deum.*

GOR.

REGES

GORMO II. FROTONIS VI.

Fil. cognominatus Anglicus.

Epigr. LXXII.

Gormonem spreuit populosa Britannia Regem,
Dania quem digno mitis honore tulit.

Anglicus hic prima celebratus origine fulsit:

Cognomen patrio sustulit ille solo.

Cur non Imperium tenuit præclarus utrunq.?

Sic voluit dubia quæ Dea nixa rota est:

Adde, quod est durum studium mortalibus ipsis,

Prouida Fatorum nolle statuta sequi.

HARALDVS V. GORMONIS II.

Fil. Epigr. LXXIII.

Cultor opum, verus cui defuit usus, Haraldus

Exstitit, & fædæ seruus auariciæ:

Quare nec nitidam famam, nec nobile nomen

Inter honorificos obtinet ipse viros.

Sint igitur procures largi, sint deniq. mites,

Et tribuant dignis præmia digna viris.

Larga manus decorat Reges, & prompta voluntas:

Seruiles animos sordida cura probat.

GORMO

GORMO III. HARALDI VI.

Fil. Epigr. LXXIII.

*Saluifici Gormo contempsit nomina Christi:**Duraq; Christicolis intulit arma pijs.**Progeniuit binos huic Thira Britannica gnatos,**Per quos Sclauorum est debilitata manus:**A quibus & pugna tentata est Anglica tellus,**Ac Hibernorum castra reuulsa ducum.**Cum senior natus rutilus esset ab hoste Canutus,**Decrepitus proprio se pater ense ferit.*

HARALDVS VI. GORMONIS III.

Fil. Epigr. LXXV.

*Classica bella ferox pelago confecit Haraldus,**Quassauitq; armis extera regna suis.**Vandalicam gentem superauit, cepit & urbem**Cui nomen Victor Iulius ante dedit.**Induperatorem vindex inuasit Othonem**Cimbrica quod valida presserat arua manu.**Fulgidus hic princeps gnati ambitione fugatur:**Exulem ab insidijs missa sagitta necat.*

SVENO HARALDI VI. FIL.

Epigr. LXXVI.

*Qui pepulit regno dilectum Sueno parentem,**Quae sibi commeruit praemia digna tulit.*

E

Vanda

REGES

Vandalica vinclis ter strictus gente iacebat:

Fortiter à Sueonum Rege repressus erat.

Post miseros casus tandem sua crimina fassus,

En, sibi placatum sentijt esse Deum.

Tùm demùm Victor Noruegica regna subegit,

Et votis habuit consona fata suis.

CANVTVS II. COGNOMENTO MA-
gnus, Suenonis Fil. Epigr. LXXVII.

Magnifica fulsit belli Virtute Canutus,

Cui cognomentum nobile Magnus erat.

Sclauos & Sembos vicit, cultosq; Britannos:

Norugicos domuit, Marte fauente, duces:

Tùm quoq; Normannos petijt victricibus armis

Sequana quâ gelidus Francica rura secat.

Morborum hic valido tandem cummulatus aceruo,

Sed Martis studio vix satiatus, obit.

CANVTVS III. COGNOMENTO
Durus Canuti II. Fil. Epigr.
LXXVIII.

Indolis egregiæ decoratus honore Canutus,

Ordine perspicuo dinumerandus adest.

Extera Regna, pater præstans quæ rexerat antè,

Hæc valuit nullo iure tenere sibi.

Vsq;

*Vsq; adeò cunctis non est fortuna fidelis:
 Quæ rapit huic, alij promere dona solet.
 Ergò vagæ Dominae ludibria ferre decenter,
 Principis excellens est sapientis opus.*

MAGNVS COGNOMENTO BONVS
*Sancti Olai Noruegiæ Regis Fil.
 Epigr. LXXIX.*

*Classibus æquoreis Magnus freta cœrula findens,
 Suenonem docuit vertere terga ducem.
 Terrestri ductu varians catus agmen, eundem
 Danorum tota Victor abegit humo.
 Cimbriaca Sclavos pepulit tellure procaces,
 Et dedit illorum millia multa neci.
 Omine non dextro, lepore occursante, periit,
 Cornipidis lapsu præcipitatus equi.*

SVENO II. AMITINVS CANV.
ti III. Epigr. LXXX.

*Stemmata sublimi prognatus Sueno Secundus.
 Post Magni interitum splendida sceptrâ tulit.
 Euentu tristi petijt Noruegica Regna:
 Victus enim turpi se dedit ecce fugæ.
 Templâ Dei iratus maculauit cæde cruenta,
 Præsule cum precibus tura ferente sacris.*

REGES

Dogmate mox monitus recto, sua crimina luxit:
Præstitit & summo pectora fida Deo.

HARALDVS VII. SVENONIS II.
Fil. Epigr. LXXXI.

Septimus Imperium patriæ suscepit Haraldus,
Hoc licet imperio non satis aptus erat.
Vt procerum & vulgi sibi conciliaret amorem,
Censura tetigit crimina nulla graui.
Hinc variæ cædes ortæ, variæq; rapinæ:
Hinc via vesanis strata libidinibus.
Delirant omnes nisi rectâ lege regantur:
Lege Deus colitur, lege iuuatur homo.

CANVTVS IIII. APPELLATVS
Sanctus frater Haraldi VII. Epigr.
LXXXII.

Ecce Canutus adest hoc dictus nomine Quartus:
Quem niuæ tenuit religionis amor.
Estonas & Sembos, Curetasq; ipse subegit:
Subiectisq; viris æqua statuta dedit.
Non modò bella sequi, sed & almas dicere leges,
Crede mihi, res est principe digna viro.
Optimus hic patriæ pater à Blaccone petitus,
Christus vt à Iuda, proditione perit.

OLAVS

OLAVS III. CANVTI IIII.

frater. Epigr. LXXXIII.

Cum nitido solio princeps fulgeret Olavus,
 Horribilis pressit Danica regna fames.
 Non pluuias cælum, non gramina terra reclusit:
 Monstrauere ferum cuncta Elementa Deum.
 Effusis precibus pœnam Rex transtulit in se
 Diuinam, patriæ captus amore suæ.
 Rex moritur subito, simul ac bona tempora dantur:
 I nunc, & Votis pondus adesse nega.

ERICVS III. OLAI III. FRATER

cognomento Bonus. Epigr. LXXXIII.

Corpore robustus, linguaq; disertus, Ericus:
 Illicitæ Veneris sed studiosus erat.
 In procures Henetos victricia sustulit arma
 Terribilisq; solo, terribilisq; salo.
 Nomine dum Voti Solimorum tendit in urbem,
 Febribus insanis exanimatus obit.
 Interea regnum patrium turbauit Haraldus
 Filius, indignus sumere sceptrum sibi.

NICOLAVS ERICI III. FRATER

Epigr. LXXXV.

Nicolas Sclauos vicit virtute Canuti,
 Qui dux militiæ prouidus usq; fuit.

REGES

Proditione tamen cecidit dux ille Canutus

Per gnatum Regis traditus exitio.

Ad scelus infandum Rex conuiebat ineptus:

Signabat iusto lumine cuncta Deus.

Pœna manet fontes: Regem, gnatumq; peremit

Interitu iusti Dania mota viri.

HARALDVS VIII. ERICI III. FIL. IDEM.

quæ Diui Canuti à Magno Nicolai Regis filio

interfecti frater. Epigr. LXXXVI.

Iutia regali titulo decorauit Haraldum,

Hoc splendore licet non benè dignus erat.

Nempè latrocinys famosus prædo cruentis,

Tentaui varijs crimina dira dolis.

Cæde iacet sæua fratre interfectus Erico:

Cumq; parente suo pignora cæsa iacent.

Veste tamen sumta muliebri cautus Olaus,

Euasit patrui noxia tela sui.

ERICVS III. HARALDI VIII.

frater. Epigr. LXXXVII.

Conseruit validam pugnam terraq; mariq;

Vnde decus magnum Quartus Ericus habet.

Quod consanguineos rigidis deleuerit armis,

Imperij id fecit ductus amore sui.

Mar.

*Martia Sclauonica confregit robora gentis:
 Tumq; tuas rigidus Rugia carpsit opes.
 Post varios belli motus, variosq; labores,
 Nescio qua vulgi seditione perit.*

ERICVS V. ERICI IIII. EX SO.
 rore nepos. Epigr. LXXXVIII.

*Quintus Haraldiadem deleuit Ericus Olaum
 Scanica tentantem motibus arua feris.
 Felici gessit qui Marte domestica bella,
 Hostibus externis terga pudenda dedit.
 Vicinus tumulo regni dimisit habenas,
 Seq; cuculligeris coetibus inseruit.
 Sumsit pro gladio, sphaera, diademate, sceptro,
 Tegmina rasorum prodigiosa patrum.*

CANVTVS V. NICOLAI REGIS
 ex Filio Magno nepos. Epigr. LXXXIX.

*Quinte Canute, tibi fulget quoq; nobile nomen,
 Vita licet fuerit non diuturna tua.
 Vtilis ipse quidem belliq; domiq; fuisti:
 Sed fortuna tibi non satis æqua fuit.
 Suenoni iunctus versuto munera Bacchi
 Dùm libas, dira fraude necatus obis.
 Qui socijs sese credit bibulisq; malisq;
 Credere se toruis dicitur ille lupis.*

SVE.

REGES

SVENO III. ERICI IIII. FIL.

Epigr. XC.

Mœnia Cimbriacæ firmanit Sueno Vibergæ,
 Iutorum Vmbria quæ regione nitet.
 Hæc sita monte sacro demonstrat nominis ortum:
 Diuinum montem quippè Viberga notat.
 Vrbs ea cùm turres & propugnacla tulisset,
 Litterula versa dicta Viburga fuit.
 Hæc est, si nescis, Sadolino patria Vati:
 Quam nunc metropolim Iutia tota colit.

VALDMARVS ERICI III. EX

Dino Canuto Filio nepos.

Epigr. XCI.

Valdmarus nitido Suenonem Marte subegit,
 Cuius sublatu fraude Canutus erat.
 Illius ante pedes iacuit Finlandia victa:
 Exhibuitq; illi Rugia pressa manus.
 Oppida Vandalicæ concussit plurima gentis:
 Teutoniæ varijs intulit arma locis.
 Nec celebris tantum bello, sed pace beatus
 Ornauit studijs Danica rægna pijs.

CANV.

CANVTVS VI. VALDMARI

Fil. Epigr. XCII.

Sextus & ingenio præclarus & arte Canutus,
 Eximio summis par stat honore viris.
 Magnanimus torui contempsit Cesaris iram,
 A Danis voluit qui sua iura coli.
 Sclauorum rabiem ferro, flammaq̃, refregit:
 Refregitq̃ tuas, Rugia dura, manus.
 Hinc in Germanos cataphractum transtulit agmen,
 Quos rapida Viadrus claudit & Albis aqua.

VALDMARVS II. CANVTI VI.

frater. Epigr. XCIII.

Valdmarus domuit Finnos, & Liouonas acres:
 Teutonicis fecit prælia multa plagis.
 Hamburgum cepit, Romanaq̃ depulit arma:
 Ditmarico posuit Martia castra solo.
 Extractus regno Suarini fraude dolosi,
 Pro reditu saluo munera magna dedit.
 Deditus hinc Recti studijs, Paciç, dicatus,
 Conscripsit certis Danica Iura libris.

VALDMARVS III. VALDMARI

II. Fil. Epigr. XCIIII.

Valdmarus iuuenis Valdmaro patre creatus,
 Daniacis mistus Regibus, ecce, nitet.

F

Impe

REGES

*Imperij consors patrij tulit ipse coronam,
Hic ubi Sluesuici splendida templa patent.
Duxit Iberorum Regum de stirpe puellam
Quæ Leonora suo nomine dicta fuit.
Sed nouus hic princeps, hæc & Regina nouella,
Ante diem fatis occubuere suis.*

ERICVS VI. VALDMARI III.
frater. Epigr. XCV.

*Imperij culmen conscendit Sextus Ericus :
Sed regni infausto sidere rexit opes.
Quippè dolo fratris deceptus, colla securi
Post varias clades percutienda dedit.
Truncatum corpus tenebrosis mergitur undis,
Quà Slesuicana Sleia rotatur humo :
Hinc demùm extractum meruit regale sepulcrum :
Conscia fraterni stant monumenta doli.*

ABEL ERICI VI. FRATER.
Epigr. XCVI.

*Horridus oppressor fratris, reprobusq; Tyrannus,
Dulce quid humani nomen Abelis habet.
Improbis hic certè non longo tempore fulsit :
Frisiaco siquidem corruit ille solo.*

Hic

*Hic hominum insane turbæ solet exitus esse,
 Subijciunt pedibus qui sacra iura suis.
 Qui sapit, imperij non ambitione tenetur:
 Quin potius Spartam curat, amatq, suam.*

CHRISTOPHORVS ABELIS
frater. Epigr. XCVII.

*Christophorus nitido diademate tempora cinctus,
 Et clarus niuea simplicitate fuit.
 Hic, quia mitis erat scelerataq, segnis ad arma,
 Multa tulit Regi non toleranda viro.
 Bella etiam tentans, velut omina cæca ferebant,
 Sentyt in regno multa pericla suo.
 Disce sequi fatum: fortunam disce vereri:
 Sublimemq, pius disce timere Deum.*

ERICVS VII. CHRISTOPHORI
Fil. Epigr. XCVIII.

*Septimus Imperio regali vectus Ericus,
 Non æquæ mentis labe notatus erat.
 Thesauro sacra templa suo nudauit: & excors
 Matronis castis intulit omne nefas.
 Victus ab Holsatijs dominis, vinctusq, catenis,
 Criminis admissi præmia digna tulit.*

REGES

*Sed tamen emissus, patrias remeavit in oras:
Tum demum cecidit seditione gravi.*

ERICKS VIII. ERICI VII. FIL.
Epigr. XCIX.

*Ingenij cultu præstans Octavus Ericus,
Et nitidus morum fertilitate stetit.
Marteq; præcellens se præbuit hostibus acrem,
Danica regna suis qui petiere minis.
Rostochium cepit, Sundensia mœnia fregit,
Oppidaq; euertit plurima Vandalie.
Esse decet Regem iucundum, tempore pacis:
Esse decet durum, Marte furente gravi.*

CHRISTOPHORVS II. ERICI VIII.
frater. Epigr. C.

*Aurea Christophorus gestavit sceptræ Secundus
Mansueto celebris pectore donec erat.
Redditus immanis nimium, nimiumq; seuerus,
Eijcitur solio tristis inopsq; dato.
Mitior effectus reuocatur ad inclyta regna:
Senior, en mota seditione, cadit.
Quisquis es, ô sanis memor esto affectibus vti:
Sapè sua excelsis Regibus ira nocet.*

VALD.

VALDMARVS III. CHRISTO.

phori II. Fil. Epigr. CI.

Valdmarus regni felix defensor auiti,
 Libera depulso Teutone iura dedit.
 Elandos, Fimbros, Henetosq̃, Gotosq̃ subegit:
 Contudit & vires, Sarmata dure, tuas.
 Amphitheatra sibi victor nitidissima struxit,
 Tempore quæ nostro diruta penè iacent.
 Omnia sic rigido substant mortalia fato:
 Sola tamen Virtus inuiolata manet.

OLAVS III. AQUINI REGIS

Noruegia Filius, & idem Valdmar III.

ex Margarita filia nepos.

Epigr. CII.

En, successit auo puer ingeniosus Olaus,
 Cui mens in tenero pectore docta fuit:
 Quem peperit coniux castissima Regis Aquini,
 Filia Valdmaro Margaritis orta patre.
 Paruus at occubuit primæ sub flore iuuentæ:
 Spemq̃ nouam patriæ mors inopina tulit.
 Sic rosa luctifico pulcerrima sternitur austro:
 Sic pereunt dura lilia fracta manu.

F 3

MAR

REGES

MARGARITA VALDMARI III. FILIA
Eademq̃ Olai III. mater. Epigr. CIII.

Margaris extincti carissima mater Olai,
Plus quàm feminea prædita mente stetit.

Legibus hæc æquis tenuit Noruegica regna:

Sumisit & egregia Danica sceptræ manu.

Perdomuit Sueonum Regem victricibus armis,

Subiecitq̃ suo colla superba iugo.

Bis tria lustra trium regnorum rexit habenas,

Regali mulier clara potensq̃ choro.

ERICVS IX. COGNOMENTO

Pomeranus. Epigr. CIII.

Dux bonus & prudens Pomeranæ gentis Ericus,

Margaridis nutu Danica sceptræ tulit.

Fimbros ac Henetos domuit, Cimbrosq̃ rebelles:

Vicit & Holsatios Frisiacosq̃ duces.

Hic ætate grauis patrias remeauit in oras,

Ocia priuatiæ dulcia pacis amans.

Sic patriæ terræ trahimur dulcedine cuncti:

Nataliq̃ damus promptius ossa solo.

CHRISTOPHORVS III. COGNO.

minatus Bauarus. Epigr. CV.

Christophorus Bauaræ clarissima gloria terræ,

Pectore diuino suspiciendus adest.

Ciui

*Ciuiles pepulit strepitus, vulgiq; furorem,
 Vinnilijs quâ se Iutia pandit agris.
 Tum demum reliquam vitam sine lite peregit,
 Daniaco dicens iura colenda throno.
 O benè felicem posito qui marte feroci,
 Dulcia diuinæ munera pacis amat.*

CHRISTIERNVS COGNOMENTO

Oldenburgius. Epigr. CVI.

*Qui trahit à Christi specioso germine nomen,
 Sidere formoso clarior, ecce, nitet.
 Aggressus vario rigidos certamine Suecos,
 Extorsit tandem debita sceptrâ sibi.
 Deindè rebellantes bello petiturus eosdem,
 Plurima damna tulit, plurima damna dedit.
 Illius auspicijs Academia Danica cepit,
 Hafnia quâ fulget mœnibus alta suis.*

IOHANNES CHRISTIANI FIL.^{ER}

Epigr. CVII.

*Fudit Iohannes hostes terraq; mariq;
 Illorumq; potens debilitauit opes,
 Edocuit Sueonũ Danorum viribus actos
 Deposito fastu Iura, Deumq; sequi.
 Marte Lubecanam valido compescuit iram:
 Protexitq; pia patria regna manu.*

Ditmaa

REGES

Ditmaris autem redijt pulsatus ab oris:

O Sors, quàm tu non semper amica venis.

CHRISTIERNVS II. IOHAN-
nis Fil. Epigr. CVIII.

A Christo tenuit qui nomen grande Secundus,

In rigidos Suecos arma corusca tulit.

Aduersus satrapas stetit acrem pronus in iram:

Sed miserae plebi mitior ipse fuit.

Excidit è solio regni: mox carcere tentus

Fortunæ fatum pertulit omne suæ.

Quodq̃ magis laudes, instructus dogmate Christi

Clausit in excelsa relligione diem.

FRIDERICVS CHRISTIERNI II.
patruus. Epigr. CIX.

Imperium sumsit Fridericus Primus auitum,

Qui veterum Regum stemmate natus erat.

Hic studio Martis præponens munia pacis,

Legibus ornavit patria Regna pijs.

Tempore sed belli fuit ingeniosus in armis:

Floruit & forti strenuus vsq̃ manu.

Huius adhuc nati, Iohannes dux & Adolphus,

Holsatiæ terræ splendida frena tenent.

CHRI.

CHRISTIANVS III. FRIDERICI

Fil. virtutis nomine appellatus Danorum
Augustus. Epigr. CX.

Tertius à Christi qui duxit nomine nomen,
Hostibus eiectis patria sceptrum tulit.
Clara statuta dedit, decretaq; fulgida sanxit,
Et niueum pacis condecorauit opus.
Illius, en, cura quæ Biblia sancta vocantur
Iam translata sua Dania voce legit.
Nobilitate sacros ornans lauroq; Poetas,
Augustus nostri temporis alter erat.

FRIDERICVS II. CHRISTIANI III.

Filius. Epigr. CXI.

Tu quoq; nomen habes clarum, Friderice Secunde:
Nec titulos tollent sæcula longa tuos.
Ditmaricam gentem superasti fortibus armis:
Nunc maiora tuo fulmine regna quatis.
Templa, scholas, vrbes, arces, pelagusq; tueris:
Doctrina & pietas te dominante vigent.
Cum sociam vitæ Christus tibi maximus addet,
Læticia insurget tunc mea Musa noua.

VATICINIUM DE FUTVRIS DA-
niæ Regibus. Epigr. CXII.

G

Regia

REGES DANIAE.

Regibus hunc Danis præsto Sadolinus honorem,
Quos decoro titulo, carmine, flore, choro.

Pauci alij surgent, ætas quia maxima lapsa:

Id, quod ad huc superest, prebreue tempus erit.

Decrepitus mundus supremum vergit in actum:

Mox rapidas turbas finiet vna dies.

Perpetua Christus Dominus regnabit in aula:

Felix, ætherea quem rêget ille manu.

OPUSCULI SVI DE DANORVM

Regibus conclusio. Epigr. CXIII.

Hæc sacra sunt Regi, quo non est æquior alter:

Hæc sacra sunt doctis, nobilibusq; viris.

Omnibus his cordi Virtus, & pulcra vetustas:

Omnibus his Vatum carmina culta placent.

Nil igitur Cynice curo fera verbera linguae:

Nil parasitorum lubrica verba moror.

Carcere mortali cùm sidera, demtus, adibo:

Nomen honorabit Dania cara meum.

IEHOVÆ GENTIVM SERVA

tori Victoria.

REGVM DANORVM

ILLVSTRATA PER IOHAN.

NEM Georgium Sadolinum

Vibergium.

POTENTISSIMIS Danorum Regibus illustrissima insignia applicantur, per quæ non tantum nationes, ut vulgus existimat, Imperio Danico aut sociatæ, aut subiectæ, dinumerantur: verum etiam ipsi Reges magnatesq; & clientes de Virtutibus, generoso sanguine non indignis, admonentur. De tam præclaris imaginibus, inexercitatis difficile est philosophari: nihilominus qui rerum naturam mediocri studio intuetur, hic per gratiam diuinam adiutus scopum propemodum potest attingere. De magnis itaq; rebus, breuiter dicam. Tua interim Regia Maiestas, in chyte Rex FRIDERICE, mihi faueat obsecro: nec vos nobiles & eruditi viri, animos vestros auertite, quin potius quæ à me proferentur, ea candidis mentibus perpendite, sapienterq; diiudicate, & feliciter valete.

CRUX DIVINA, candenti colore suspi- I.
cienda, qua clypeorum Danicorum ordines incunda serie coniunguntur, monet & Regem & subditos, ut po-
G 2 tius

INSIGNIA

tius diuinæ protectioni, quàm humanis præsi-
dant. Teste siquidem scriptura: Nisi Dominus ædi-
ficauerit domum, vanè laborant qui ædificant eam.
Nisi etiam Dominus custodierit ciuitatem, frustra vi-
gilant qui eam custodiunt. Hæc doctrina vt manife-
stior fiat, ipsam Regis Dauidis citharam assumamus,
ad Latinos modos per nos attemperatam.

Ni Deus ille summus
Te inuet nutu placido, te pius & gubernet:
Quid tibi cura mordax?
Quid tuis prosunt studijs anxiferi labores?
Ni Deus vrbis altos
Cœlica prudens validæ muniat arte muros:
Quàm temerè laborat,
Nocte qui ceca vigilans mœnia celsa seruat.
Nil inuat ante claræ
Lucis exortum rigno soluere te sopore:
Serus & ad quietem
Fessa tu frustra tacitam condere membra quæris:
Noxia vita demùm
Ducitur, si non Dominus te foueat, regatq̃.
Nam Deus omne præstat
Commodum iustis, & eos ditat, & ornat vltro.
Cœlitus ipse donat
Filiis, casti thalami pignora gratiosa:

Præ-

Præmia qui bonorum
Sunt virum, merces simul & coniugij pudici:
Qui velut & sagittæ
In manu culti resident indomita parentis.
Integer ille, tantis
Cuius appensa est humeris plena pharetra telis.
Victor enim refulgens
Exeret sese: reprobos & rigidus retundet:
Nec pudefactus vnquam
Terga monstrabit, tumido Marte furente fastu.

Hæc Dauides, Propheta Dei, & Rex Israëlita-
rum, diuino spiritu plenus, nobis cognoscenda propo-
suit. Itaq; diuinæ maiestatis præsentiam ad Politias
& Oeconomias conseruandas, prorsus necessariam esse,
mundani Reges, & subditi omnes, iudicabunt.

TRES CORONATI LEONES, II.
certa acie collocati, Virtutem, auctoritatem, & felicitas-
tem Regum, in scientia rei militaris, iucundissima ima-
gine exhibent: quibus dotibus accedant comites, Inno-
centia, temperantia, humanitas, aliaq; animi dona, quæ
per cordium humanorum typos designantur. De qui-
bus Principum egregijs conditionibus, variæ extant
Poëtarum & Philosophorum conciones & illustra te-
stimonia.

G 3

LEO

INSIGNIA

III. LEO ROBUSTISSIMVS REGA-
LI DIADEMATE PRÆCELLENS hian-
tiq̃, rictu terribilis, bipenni etiam acutissima communi-
tus, principis animosi in bello præclarum robur osten-
dit: nam quemadmodum Iusticiæ bonitate pacis offi-
cia sunt exercenda, sic viribus infractis belli artes sunt
custodiendæ. Ex quo & rectè Claudianus Pœta:

Qui stabilem seruāt Augustis fratribus orbem:
Iusticia pacem, viribus arma regunt.

IIII. LEO MANSVETIOR HVMANA
SIBI CORDA PLACIDE SVBIECTA,
BENIGNO INTVITV ASPICIENS, arguit
Regum decus esse, animis hominum se decenter insinu-
are, operamq̃ dare oportere, vt oculis etiam subdito-
rum se prudenter commendent: omnes enim vitam gu-
bernatorum studiosa diligentia imitantur: & si quid
in ipsorum moribus turpe viderint, dicto citius, aut ab
eis abalienati auertuntur, aut illorum labe infecti cor-
rumpuntur. Adeò magna res est vt rectè indicauit
M. CICERO, personam in Republica tueri principis.
Cum autem Imperia, armorum rigore parta, non nisi
honeste opinionis titulo retineantur, Regibus valde
vtile est ad regna sua stabilienda, Nobilium, docto-
rum, militum, ciuium, aliorumq̃ ordinum beneuolenti-
am, æqua recti animi moderatione sibi conciliare. Et
certum

certum est quod ait Seneca in Octavia: Principem fide melius, quàm ferro muniri. Qui verò crudelitate potius, quàm animi mansuetudine, delectantur principes: illi rarò felicem vitæ exitum sortientur. Quis enim nescit dictum Iuuenalis?

Ad generum Cereris sine cæde, & vulnere, pauci
Descendunt Reges, & sicca morte Tyranni.

Piorum igitur subditorum officium est, ardentibus Votis à Deo opt: max: Regibus sapientiam, Virtutes, & felicitatem, exoptare, cùm constet, sine ipsius auxilio nihil rectè geri aut administrari. Nam & Plato: De legibus, apertè fatetur, ibi non esse malorum & ærumnarum effugium, ubi non Deus, sed mortalis aliquis regit: Quod dictum cum multis scripturæ diuinæ sententijs congruit: Et plurima exempla rem se sic habere, attestantur.

DRACO FAUCIBVS EXPANSIS, V.
CAVDAQVE INTORTA TIMENDVS,
bellicosi principis est Imago. Ille cùm, teste Plinio, veneno careat: viribus duntaxat, & arte, oportet vt se tueatur. Ad eundem modum, Reges & principes, belli honestas artes, ubi vsus postulat, sequantur: fraudes verò, & imposturas, & fœderum violationes, ac eiusmodi venena, velle imitari, non generosæ Virtutis opus censebitur, sed peruersæ Naturæ scelus detestandum

INSIGNIA

standum nuncupabitur. Dicuntur etiam Dracones prudenti tractatione mansuescere, & hominum amicitia tandem gaudere: referunturq; exempla de Indorum Regibus, & de Tiberio Imperatore, qui istud genus, alioqui terribile, mansuetum reddiderunt: Qua cura monentur bellatores de moderatione animi exercenda, ne semper in armis voluptatem ponere conspiciantur. Poëta Græcus illud ipsum docet, ubi Regem & bonum virum esse vult, & robustum bellatorem. Versus omnibus est in ore:

Ἀμφοτέρω βασιλεὺς ἀγαθὸς κατεργαστὴς τ' αἰχμητής.

VI.

TRES REGIÆ CORONÆ vno in chypei spacio coniunctæ, Reges commonefaciunt, ut sinceri sint in Regnorum custodienda societate: nam, ut inquit Sallustius, Concordia res parvæ crescunt, discordia maximæ dilabuntur. Quàm igitur benè faciant isti, qui bonos Reges in mutuam perniciem committere non erubescant, norunt optimi principes, per bellorum lacrymabiles euentus aliquandò eruditi. Carolo V. Imperatori, scripsit Erasmus Roterodamus, Nullum bellum, neq; tam iustis de causis, neq; tam moderatè geri, quod non ingens & scelerum & calamitatum agmen secum trahat: tum maximam malorum partem ad innoxios & indignos recidere. Sapienter & rectè illud scriptum ab Erasmo asseruit Carolus, miles veteranus,

¶

Et idem optimus Imperator: citauitq; ex Virgilio ver-
sum, Nulla salus bello, pacem te poscimus omnes: signi-
ficaturus concordiam rem vtilissimam esse mortalibus.
De tanta igitur Virtute, Diuides noster sua Hebræa
cithara cecinit: cuius cantum nos ad Latinam harmo-
niam hoc modo expressimus.

O quàm suauē, quàmq; laudandum decus,

Pectora siderea fouerier concordia.

Tam gratiosus hic honor fertur pijs,

Quàm solet esse liquor blandè fluentis balsami,

Per verticem, per & comam, per & togam

Pontificis, nitidum qui fidus ante stat Deum.

Sic & virescens Hermon, & potens Sion,

Rore nouo madidi fragrant, abundant, enitēt.

Nam quos fidelis ardor, & fraternitas

Intemerata trahit, morumq; casta suauitas:

His inserit se, per suum Verbum, Deus:

Hosq; sibi sociat virtute sacri flaminis.

Itaque qui tantorum bonorum particeps esse con-
cupiscat, dissidia detestabitur, mutuamq; cum bonis
amiciciam alere elaborabit.

CANDIDVS ET IMMACVLATVS VII.
AGNVS, LÆTVM VICTORIÆ SIGNVM
HVMERIS ATTOLLENS, Triumphatoris
H Christi

INSIGNIA

Christi memorabilis est Imago. Hic in ara crucis
Victima factus, abstulit à nobis peccati reatum, iram
Dei, æternam maledictionem: vnde & optimè in
ipsum quadrat confessio Iohannis Baptiste, dicentis:
Ecce agnus DEI, qui tollit peccatum mundi. Idem,
per gloriosam suam resurrectionem, reddidit nobis Iu-
sticiam, gratiam & salutis hæreditatem. De qua Mes-
siae Victoria extat oda Davidis, à nobis decantata.

Omnes ò populi Deum sonate,
Et plausu decorate glorioso.
Hic celsus Dominus, tremendus, ingens,
Terram numine concutit corusco.
Hic gentes, variasq; nationes,
Nostris sub pedibus facit iacere.
Hic nos constituit sibi ministros,
Hæredesq; suæ vocavit aule.
Hic nos Isacidis domo creatos,
Fecit magnifica vigere laude.
Hic ascendit ad arduum sedile
Cum cantu, sonituq; buccinarum.
Regem psallite voce, & ore, clarum.
Clarum psallite voce, & ore, Regem.
Regem concelebrate gratiosum,
Quicumq; ingenio bono valetis.

Terram

Terram omnem Dominus Deus tuetur,
 Qui cœli solio sacro quiescit.
 Hunc iustus Tharides Deum putauit:
 Hunc gentes placido fauore adorant.
 Reges hic superat Deus potentes
 Maiestate sua, altior refulgens.
 Cunctos hic procures, Duces & orbis
 Omnes, æthereo nitore vincit.

De huius etiam agni Virtute & potentia, operæ
 est precium legere dulcissimum librum Beati Iohannis
 Theologi, quem Apocalypsin appellauit, propterea quod
 in eo suauissimæ reuelationes comprehendantur. Cete-
 rum pulcerrimus hic Agni typus, ideo inter Regum
 Danorum insignia ostenditur, ut ipsi cogitent curam
 doctrinæ Christianæ ad se pertinere. Qui enim Vr-
 bes, arces, naues, curiosè ædificat, nec scholas, Acade-
 mias, Ecclesias, reuerenter exornat, hic Regis officium
 imperfectè quodammodo videtur administrare. Hanc
 ob causam & potentissimus olim Danorum Rex,
 Diuus Christianus III. Friderici II. pater depositis
 armis: Canonorum, Monachorum, & sacrificulorum
 nugas & deliramenta, è domo Domini profligauit.
 Christianasq; in Ecclesiam Cæremonias intulit: qua in
 re vsus est consilio & autoritate magnorum virorum,
 quorum nomina descripta in Ordinatione Ecclesiarum

H 2

nostra

nostrarum enitescunt. Quin & Mosis, Prophetarum,
 & Apostolorum libros quos Biblia vocamus, cum om-
 nibus suis partibus, in Danicam nostram linguam, per
 sapientissimos Viros, Theologiae Doctores. D. Pe-
 trum Palladium, & D. Nicolaum Hemmingium, &
 alios, è peregrino idiomate transferri curavit: nec ali-
 quid iuxta Regij sui officij rationem, aut si maus, dig-
 nitatem, intentatum reliquit amantissimus ille patrie
 pater, quod ad gloriam Dei illustrandam cognouit per-
 tinere. Illud demùm est Agnum Triumphatorem
 in clypeo suo gestare: quod fortè alijs ridiculum vide-
 tur, quibus crudelia monstra, in clypeis suis, videntur
 magis nobilia: sicut & scripsimus quandoq; ad cla-
 rissimum Virum, D. Iohannem Fraciscum Ripensem:
 Medicinae Doctorem, & eundem Poëtam excellentem:
 nam & nos aureum agnum, qui genibus candicanti li-
 bro, in clypeo cœruleo, innititur, gestamus: Versus au-
 tem nostri hunc in modum recitantur.

Hi barros, & apros, & pardos, & crocodilos,
 Et quæ terra fouet monstra cruenta, tenent.

Illi Syrenas, delphinos, atq; balenas,
 Et quicquid Triton cernit amatq; ferunt.

Nonnulli coruos, miluos, nisosq; feroces,
 Quicquid & in liquidis nubibus errat, habent:

Non

Non ea signa traho Vates, cui Musa perennis
 Candida Castalijs pectora rorat aquis.
 Qui niueum genibus librum premit aureus agnus,
 Cæruleo in clypeo fulget imago mihi.
 Quæ mea, Iohannes Francisce, insignia cernens,
 Lene tuo socio pectus inesse puta.

Sed Regio agno Victoriæ signum dignè attribui-
 tur: Rex enim sua Maiestate nobis est eminentior.
 Agno Sadolinæo liber honestè supponitur, cum ex arti-
 bus liberalibus nobis fama comparetur. Si tamen
 nostro clypeo illustrissimus Rex D. Fridericus II. ga-
 leam Laureatam imponere quandoq. volet, quid eos
 morabimur qui nos superbiores fore clamitabunt? Sed
 extra iocum. Agno nihil est mansuetius: nec generoso
 Regis animo aliquid, post Deum, clementius: Musis
 etiam candidis quid amabilius? Desinant iccirco im-
 probi, aut Iouialem, aut Phæbæum agnum, obliquè
 denotare.

GEMINI LEONES in campi planicie
 minabundi, tutelam terræ videntur designare: Nam
 sicut hi animantium Reges robustissimi, lupos & alias
 noxias feras, aut in fugam agunt, aut dilacerant: ita
 principum Virtus est, eorum compescere crudelitatem,
 qui sua voracitate, & immanitate grassantes, miserrime

VIII.

H 3

mo sub

mo subditorum sanguine saginari letantur. Vbi enim potentiorum dominatur improba & scelerata libido, ibi salus inferiorum prorsus est deplorata. Quamquam autem multi egregij, nobiles, & magnanimi Viri, mira benevolentia pauperem & afflictam plebem complectantur: multi tamen sua libertate ad aliorum oppressionem nefarie abutuntur. Tales voraces lupi à generosis Leonibus sunt in ordinem redigendi. Nam quid sanctius, quam ut boni principes sint custodes pacis, & defendant corpora & facultates subditorum suorum, contra eos qui iniusta violentia, & latrocinij, Legem pariter & gregem, delere constituunt. Etenim sub bonis Regibus incolæ Regni, ritè nutriuntur, & legitimè defenduntur. Ex quo, & princeps apud Danielelem depingitur tanquam pulcerrima & fecundissima arbor, quæ ramorum umbraculo protegit animalia campi, & eadem fructibus suis pascit & sustentat. Cum autem ab omnibus bonis nobilibus in Daniæ Regno egregius ille liber, De officio Magistratuum ex varijs diuinorū voluminū locis concinnatus à clarissimo Viro, concionatore Regio, D. M. Nicolao Coldingio, cui cognomentū à Victoria rectè tribuitur: & aliorum quoque Doctorum scripta de eadem materia, non sint incognita Virtutum studiosis: plura exempla, quæ ad hunc

hunc scopum faciunt, quilibet propria industria inuestigabit.

PISCIS CORONATVS, Imperium IX.
 æquoris insinuat, vnde indigenæ, & vicini populi, & hospites boni, piscatura felici, per gratiam diuinam, euadunt abundantiores. Piratæ igitur & nebulones, qui tanta subditorum commoda impedire conabuntur, à bonis Regibus debent coërceri. Neptunum veteres maris Dominum constituerunt, designaturi hoc etiam regnum, non sine diuino subsidio possideri. Hinc dignitas Nauarcharum dimanauit, quos Admeraldos Dani pariter, & Germani, & non nullæ aliæ gentes, vocare consueuerunt. Et Saxo Grammaticus autor est, Helgonem Daniae Regem diuiso, cum fratre, regno, maris possessionem sortitum fuisse: & aliquot etiam naualia prælia, maritimis copijs instructum, gessisse: Regniq; decus hoc præclarissimo studio pulcerrimè adauxisse. Quod exemplum etiam nunc nostri Nauarchæ auspicio illustrissimi Regis, Friderici II. imitantur. Quapropter & piscis coronatus inter insignia Regum Danorum meritò dinumeratur.

TRIA VRTICÆ FOLIA, TOTI X.
DEM INTERIECTIS CLAVIS DI-
VISA, principes ipsos monent, vt prauos cordis
 affe

INSIGNIA

affectus, & vrentes pectoris flammæ, per sapientis animæ liberas potentias, cohibeant. Maius quippè & nobilius opus est, sese vincere, quàm alios debellare, sicut inquit Horatius:

Latiùs regnes avidum domando
Spiritus, quàm si Lybiam remotis
Gadibus iungas, & vterq; Pœnus
Serviat vni.

Nec fortè à scopo aberrauerit, qui Vrticæ folia clavis suffixa, obrectatorum & calumniatorum reprehensionem significare contenderit: Regum siquidem officium est, suo studio & industria, eos refellere & castigare, qui honestos bonorum labores petulanter conuellere conantur. Vnde eleganter Georgius Sabinus, Poëtam quendam improbum & mordacem, non Lauro, sed vrtica, à Cæsare coronandum existimauit. Sic & adulatores & obrectatores, quia æquè suis venenis nocent, nō aureis catenis, sed ferreis vinculis dignos, aliquis alius pronuntiaret; de quibus extat utilissima commonefactio in historia Iohannis Regis, quæ potentissimo & sapientissimo Regi nostro, D. FRIDERICO II. ab autore est dedicata.

XI. CYGNVS CANDORE NOTABILIS,
REGIOQUE DIADEMATE
CIRCA

CIRCA COLLVM INCINCTVS sym-
bolum est Poëtarum, sicut in Emblemat: Andreas
Alciatus monet: qui cū carminibus suis Viros prin-
cipes ornārint, posteritatiq; commendārint, ab eis vi-
cissim desiderant amari & honorari. Reges enim
antiqui, sapientes & boni, non modò eos, qui strenuam
in bello operam nauārun, sicuti quidam aulici existi-
mant, sed etiam qui ingenio excellenti illustres, res
principum & nationum scriptis ornārun, lauro &
auro, & honore Equestri dignos indicārun. Nam
vt alij motus heroici, quibus virtutes excellentes exu-
scitantur, sunt singularia dona Dei in Natura princi-
pum: ita vis ingenij præclara ad eruditè scribendum,
Dei mirandum est opus, & pulcerrimum Naturæ hu-
manæ ornamentum. Quod vt Regibus Daniæ notum
esse consideremus, olorem diademate ornatum inter in-
signia sua solent gestare, de quo tale aliquandò Epi-
gramma in lucem edidimus.

Eximium decorant Regem sacra carmina Vatum:

Vatibus Aonijs Rex bonus ipse fauet.

Nomina dant Vates: laurum Rex donat, & aurū.

Sic Rex, sic Vates munera digna ferunt.

Edocet hoc nitido vinctus diademate Cygnus,

Danorum Regi qui benè iunctus adest.

Cū verò honoribus artes alantur, eademq; si sper-
nantur,

I

INSIGNIA

nantur, elanguescant: quibus deletis reuerti solet Bar-
 baries offuscans nomina Regum, & magnorum Viro-
 rum: decet vt qui clari esse voluerint, & à posteritate
 etiam laudari exoptauerint, hi pietati & Virtuti ope-
 ram dent, virosq; doctos & sapientes, Musarumq; can-
 tibus præcellentes, beneficentia & munificentia prose-
 quantur. Nec vlla est via facilius perueniendi ad fa-
 mæ eternitatem, quàm si eruditione illustres homines
 tibi studeas conciliare. Itaq; Scipio in medijs belli ap-
 paratibus, teste Pontano, bonarum artium studia non
 prætermittebat: & partis Victorijs cum eruditis fre-
 quenter versabatur. Iulius Cæsar liberalium artium
 professores, vt scribit Suetonius, ciuitate donabat, vt
 libentiùs Urbem incolerent. His accedunt Imperato-
 res, Vespasianus, Adrianus, Carolus Magnus, Carolus
 Crassus, Sigismundus, Carolus V. & alij doctorum
 hominum amantißimi principes, Et Diuus Christia-
 nus III. literarum tanto amore flagrabat, vt pluris fe-
 cerit librorum, quàm auri sibi thesaurum comparare:
 quod ipsum de Gordiano Imperatore, etiam referunt.
 Et ne viris solum hanc Virtutẽ propriam esse putes, de
 Domina ELISABETHA Regina Angliæ, HEN-
 RICI VIII. filia ex Domina ANNA BOLONIA
 Regina, à fide dignissimis cognouimus, eam vt lingua-
 rum literarumq; peritißimam, ita ab ea doctissimos ho-
 mines

mines plurimum honorari. Quod ornamentum gratulor florentissimo Anglorum Regno: oroq; Deum, ut in ea quoq; gente Evangelij doctrinam, & humanitatis studia, sinat propagari. Nam alioqui nimis multi sunt populi, quibus odio sunt artes bonæ, parumq; curant Cygnos Regio diademate ornatos, intueri. Sed qui sapientiores existunt, donis DEI grati fruuntur, & famam suam studio eruditorum inclarescere lætantur. Quid? quod & à Cygnis exemplum capiunt non modò viuendi, sed & suauiter moriendi: quia et ipsi Cygni castissimè viuunt: ac esu pariter, & mirando usu vrticæ, Venereas libidines extenuant: & imminente morte, dulcissimo murmure leticiam suã testantur, Nec impedit quòd C. Plinius in Naturali historia, illud quod de flexibili Olorum, sub vitæ finè, cantu referatur, falsum, aliis quot experimentis, arbitretur: cùm ipsius dubitatio non euertat multitudinis sententiam contraria experimenta afferentis. De Cygnæa cantione, Poëtæ plurima prodiderunt, quia avis sacra est Apolloni & Veneri, nec opus est causas recensere.

BINÆ TRABES æqua proportionē ad XII. suas metas deductæ, Legum diuinarum & humanarum æquitatem rectitudinemq; denotant. Magis tamen necessaria est in Regno pulcherrima legum harmonia, quàm in domo legitima trabium contignatio. Danda

est igitur opera Regibus, ut & ipsi rectè iudicent, & cognoscendis causis, viros mente integros, & iudicio incorruptos, præficient. Etenim dici non potest quàm varijs modis oppugnetur Iusticia, cùm inter veras legum metas impetuosus Iudicum furor sese nesciat cohibere. Multi etiam, muneribus corrupti, bonas leges proterunt, & iniquas sententias pronunciant. Neque enim sine causa dictum est à Petronio Poëta.

Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat?

Aut ubi paupertas vincere nulla potest?

Verùm contra tales Iusticiæ violatores extat diuina comminatio: Vae illis qui scribunt decreta iniqua, & qui iubent cumulare miseriam: qui scilicet, arcent pauperes à iudicio, & violant causas afflictorum, viudas dispoliant, & pupillos deprædantur. Cæterum pii principes iniusticiam detestantur, sapienterque omnes suas actiones instituunt, ut Deo pariter sint honori, & hominibus vtilitati. Porro de legum reuerentia, quæ vel ex natura hominis, vel ex vniuerso, vel ex ipso Deo desumuntur, multi docuerunt. Et qui artem Iuris in regno nostro, nostra hac tempestate, tradunt: qualis est D. Albertus Cnopperus I. V. Doctor, & alij viri excellentes: earundem vsum disertè demonstrant. Quorum consilium qui sequuntur, Danicas nostras Leges, quæ Valdmaro Regi ascribuntur, optimè intelligunt: cum

cum alij, qui fontes æquitatis negligunt, rabulæ & caussidici, inanem duntaxat scientiam, ne dicam perniciosam præsumptionem, videntur ostentare. Sed hoc malum in imperitis præfectis, à nobis nequaquam potest emendari. Reges hoc facere possunt, quibus autoritas est malos & ingnavos remouendi, bonosq; & prudentes constituendi: & ut hoc æquitatis officium præstent, pulcerrimæ trabes, iusta mensura ad legitimas suas metas protractæ, insinuant.

CRVCIS DOMINICÆ SIGNACVLVM XIII.

monet, Regum pietatem esse Dei filio se submittere, & contra hostes potius Ecclesiæ Christianæ strenuè dimicare, quàm Fidei rectæ assertores iniustis armis molestare. Atq; vtinam in Turcos, Saracenos, Ethnicos, monstrum Babilonicum, conspirarent boni principes, nec se inuicem mutualaniens conficerent. Neq; tamen legitimum bellum reprehendimus, quod suscipit magistratus aduersus hostes contumaces, qui alioqui nulla pietate, nullo honesto fœdere, volunt detineri. Talis enim castigatio, malorumq; repressio, iure Naturæ & diuino conceditur: nec exempla heroica fortium Virorum refragantur. Et placet mihi studium Saxonis Grammatici, qui cum historiam gentis nostræ elegantissimè condiderit, grauissimas orationes, quibus veteres Dani se mutuò ad bellicam virtutem excitârint,

etiam descripserit. Versus quoque ipsius plurimum robo-
ris habent. Quid enim magis militare?

Quisquis amiciciam Regis colit, arma capeſcat:

Pensandis animis belli promptiſſima laus eſt.

Ergo Viris timidum nihil, aut leue, fortibus inſit.

Deſtituatque animos armis ceſſura Voluptas.

In precio iam fama manet: laudis ſibi quiſque

Arbiter eſſe poteſt, propriaque niteſcere dextra.

Inſtructum luxu nihil aſſit: plena rigoris

Omnia preſentem diſcant euoluere cladem,

Non debet laudis titulos, aut preemia captans

Ignauo torpere metu: ſed fortibus ire

Obuius & gelidum non expalleſcere ferrum.

Et paulo poſt idem autor, hæc ad hunc modum ſubijcit:

Arripiat digitis pugnacibus arma ſatelles

Inijciens dextram capulo, clypeumque retentans.

Inque hoſtes ruat, & nullos expalleat ictus.

Nemo ſe retro feriendum præbeat hoſti:

Nemo enſes tergo excipiat, pugnatia ſemper

Pectora vulneribus pateant. certamina prima

Fronte gerunt aquilæ: & rapidis ſerictibus vrgent

Anteriore loco. ſpecies vos alitis æquet

Aduerſo nullam metuentis corpore plagam.

His & alijs egregijs exhortationibus, adeo incita-

ti ſunt ad Virtutem veteres Dani, vt pro Rege ſuo, &

pro

pro Dania communi patria, mortem fortiter oppetere non dubitarent. Quorum exemplum imitari debent posterī, qui dedecus & infamiam volunt effugere. Turpissima siquidem res est militibus, Regem & ducem suum tempore belli deserere: matres, coniuges, virgines, filias, hosti contaminandas, ac trucidandas, relinquere: Tempia, scholas, vrbes, oppida, pagos, fundos, & familiam, inimicorum crudelitati exponere: quæ omnia tū demum custodientur, cum fidem Regi & duci tuo, datam, inuiolabili pacto seruabis, aduersarijsq; crudelibus te heræico animi impetu oppones: nec te à sacrosancto diuinæ crucis signaculo, hoc est, à Christi Domini consortio, alienum exhibebis. De hac igitur Virtute, crucis Dominicæ signaculum, inter insignia Regum Danorum depictum, nos commonefacit.

MILES CATAPHRACTVS, Caballo gen. XIII.
 nerofo se decenter attollens, & idem strictum ensem, quasi cuncta obstacula valido ictu dissecturus, ostentans: Virtutes Regias, quas M. T. Cicero Imperatorias appellat, videlicet laborē in negotijs, fortitudinem in periculis, industriam in agendo, celeritatem in conficiendo, pulcra imagine patefacit. Non enim decet Regem esse Sardanapalum, hoc est, mollem & effæminatū: sed Equitem cataphractum, id est, qui fortitudine animi generosus, & robore corporis excellens, ac artibus

INSIGNIA

tibus bellicis conspicuus, subditos suos ab hostili insultu
norit defendere. Quæ Virtutes in multis Regibus ap-
paruerunt: & hoc quoque nostro tempore in D. FRI-
DERICO II. Rege enitescunt: qui cum aliquot vi-
ctorijs sit prius condecoratus, & ad hoc auxilium à
Deo, REGE OPT. MAX. speret: quid obstat quo-
minus hanc Davidis odam, ad harmonias testudineas
à nobis traductam, pro Regia ipsius Maiestate, idque
cum Ecclesia Dei, concinamus.

Sollicitæ quando tuæ cingent pectora curæ,

Ac dura fors cum te premet:

Aure tuam vocem facili Deus hauriat, oro:

Et te sua tegat manu.

Numine qui celso regit astra, solumque fretumque,

Opem tibi ferat suam:

IIIIX Præsidiumque lubens præstet de monte Sione,

Promatque digna munera.

Suscipiat promptus tua dona: nec improbet abs te

Aris locatam victimam.

Det tibi quod gratum est: tribuat quodcumque requiris:

Et cepta fortunet tua.

Te florente statu recto gaudebimus omnes:

Deoque agemus gratias.

Irrita non fient tua candida vota, nec unquam

Vanae preces erunt tuæ.

Mens

Mens etenim manifesta Dei: nam blandus adesse

Hic Regibus solet pijs.

Aures hic adhibet clamantibus: hicq; rogantes

Sua iuuat potentia.

Curribus insurgunt isti, rapidisq; caballis:

Nos nitimur summo Deo.

In Barathrum uastum feruens furor incitat ipsos:

En, Rege nos stamus Deo.

Ergo Deus, nostrum deinceps defendito Regem:

Eiusq; conatum iuuat.

Rex verò adintus, Dominum veneretur olympi:

Et subditos curet suos.

Neg. molestum erit Epinicion illud addere: quod ex eodem Dauide Rege desumptum, ad nostros numeros, in honorem Dei applicuimus XIII. Cal. Nouemb. Anni Dn. M. D. L XV. pro illustri illa victoria, quam eodem die eiusdem anni, Rex noster FRIDERICVS II. in Hallandia ad Falchenburgum, contra Suecos obtinuit. Cuius pugnae historiam clarissimus Vir C. Erasmus Michaëlius Lætus, Theologiae Doctor, & Poëta nobilis, patria lingua artificiosè composuit. Cæterum nostra ex Dauide cantio, quam & deinceps, in simili Fortunaë euentu, posterì nostri ad Deum sonabunt, hac ratione inter alios Psalmos, à nobis expositos, decantatur.

K

Rex

Rex tuo leuatus,
 O Deus, fauore,
 Gaudium capeſcet,
 Teq; personabit.
 Concupita cordis
 Cuncta ei dedisti:
 Vlla res nec illi eſt
 Denegata per te.
 Spontè largiendo,
 Tu bonus niteſcis:
 Te volente, Rex fert
 Auream coronam.
 Si dies requirat
 Pauculos per annos
 Protrahi: iubebis
 Vuat vsq; & vsq;
 Te ſuum fatetur
 Principem, ducemq;
 Hunc viciffim adornas
 Laude ſempiterna.
 Hunc tuum miniſtrum
 Tu, Deus, tueris:
 Gaudio ac eundem
 Afficis perenni.

Spe

Spe sua recumbens

Rex, Deo acquiescit:

Firmiterq; surgens,

Stat Dei fauore.

At manus tua hostes,

O Deus, retundet,

Qui fugare tentant

Te tuumq; Regem.

Hos, velut caminum

Ignem, excitabis

Per tui rigoris

Feruidum furorem.

Caelitus resultans

Ira aduret ipsos,

Flamma ceu receptas

Deuorans aristas.

Terra eis proterua

Commodum negabit:

Cunq; eis maligni

Fily peribunt.

Nam nimis rebelles

Corde, & ore, agebant:

Quid tamen valebant

Cogitata praua?

K 2

Ergo

INSIGNIA

Ergò eos beatis

Sedibus repelle:

Inq̃ eos sagittas

Tortiles reflecte.

O Deus, potenter

Grande robur vrge:

Sic decus frequenter

Nos tuum canemus.

Supereſt vt de AVREA CORONA, chypeis Regum Danorum ſuperimpoſita, nunc dicamus. Hæc cùm puriſſimo metallo ſit artiſicioſiſſimè fabricata: ſignificat Regiam Maieſtatē tanta animæ puritate præditam eſſe debere, vt, depoſito faſtu, ſe Deo Deiꝝ gnatō dedat: Eccleſiæ congregatione gaudeat: bonos re & conſilio adiuvet: malos autoritate ſua cōerceat: æquitatem approbet: Iniquitatem repudiat: Leges rectas conſtituat: Avariciam, iudiciū mentis obcæcantē, deteſtetur. Quas Regias Virtutes nobile illud Daniæ noſtræ lumen, D. Nicolaus Hemmingius Lolandius, Theologiæ Doct̃or, triumꝫ linguarum profeſſor, vetus meus præceptor, in pulcerrima quadam Epistoſa ad DIVVM CHRISTIANVM III. diſertè & luculenter expoſuit. Nos memoriæ cauſſa, eaſdem hoc carmine perſtrinximus, quod extat in Faſciculo noſtro Apollinari.

Regem

Regem quæ faciunt beatiorē,
 Hæc tu noueris esse, Rex benigne:
 Christum pectore & ore confiteri:
 Lætâ mente domum Dei videre:
 Verbis ac opibus bonos iuuare:
 Et frenis cohibere contumaces:
 Quod iustum est, sapienter approbare:
 Iniustum fugere in Dei timore:
 Aquis Legibus adiuuare Regnum:
 Lucrum spernere, ceu malum venenum.
 Regem quæ faciunt beatiorē
 Hæc tu noueris esse, Rex benigne.

His igitur Virtutibus, quicumq; Rex enituerit, ille
 purissimo auro conflata coronam meritò tætur: quem
 admodū & facit Rex noster clementissimus, D. FRI-
 DERICVS II. Id quod citra adulationem à me dici,
 vellem vt Viri candidi, & integri cognoscerent. Ete-
 nim si adulatoriam artem (à qua semper abhorruī) se-
 ctari, in animum induxissem: non in Lolandia, exiguo
 rure Flintingio & prædijs Torouillanis contentus, gra-
 tissimum ocium Musis meis tribuere attentassem, nec
 me in terram spacio quidem angustam, sed campis, syl-
 uis, & fontibus amœnam, detulissem: quin potius pha-
 leratis nugis, & fabulosis vanitatibus turgidus, in au-
 las Imperatorum & principum properassem. Sed ma-

lui sub bono Rege tenuem libertatem, tanquàm letam
 possediunculam, prudenter tueri: Deoq; & Ecclesie
 pie inseruire: tum & ea, quæ honori essent Regi, patriæ
 & amicis, studiosè meditari: quod animi mei proposi-
 tum, ne deinceps vlla Fortunæ malicia impediât, effi-
 ciat oro Dei filius, qui me à puero, in hunc vsq; di-
 em, benignè gubernauit. Sed ad auream coronam, quæ
 chypeis Regum nostrorum superaddita est, reuertamur.
 Hæc cum iustas gemmarum collocationes iucundissimo
 nexu contineat, Reges ipsos monet, vt bonos hominum
 cœtus, qui in Regno sunt, caritate & beneuolentia com-
 plectantur. Rex siquidem populi corona est: gemmæ,
 varij hominum ordines, quorum singuli Regem suum,
 iuxta suas à Deo & natura sibi concessas dotes, exor-
 nabunt. Verùm singulis gemmis propria sua est vis,
 suumq; peculiare decus: sic sapphyrus, adamas, smarag-
 dus, iaspis & alij nobilissimi lapides, colore, viribus, &
 honore, differunt: omnes tamen suo modo coronam, cui
 inseruntur exornant. Non aliter hominum multiplices
 in Regno distributiones, & societates, Regem suum,
 cuius Imperio protegentur, debent honorare. Et cum
 varijs dotibus homines sint ornati, diuersis quoq; modis
 Regi suo prodesse tenentur. Qui sapientia valent, cons-
 ilio: qui diuitijs, facultate: qui viribus, robore: qui li-
 teris, ingenio: qui artificijs, arte: qui verò cœlestium
 donorum

donorum infusione, precibus pijs & ardentibus votis ipsum adiunabunt. Ita vtilis erunt. Senatores, Nobiles, Milites, eruditi, Mechanici & alij homines, Deo & honestati dediti & consecrati: qui omnes venerando pulcerrimarum gemmarum titulo comprehenduntur. Iam quilibet cogitet, ut suis dotibus rectè utatur, ne potius inutilis massa, quàm preciosa gemma dici mereatur. Videantq; Reges venturi, ut homines bonos & vtilis, non secus ac præcellentes gemmas & vniones ament, eosq; gratia & studio benignè, comiter, & liberaliter prosequantur. Id enim monet aurea corona tanto artificio decorata, quæ clypeis Regum Danorum superimposita, decenti gemmarum nitore resplendescit. Non aliter sibi constant hæc sacra. Qui, nationes Imperio Danico vel sociatas, vel subiectas, quæ nobiscum his insignibus vtuntur, cognoscere volet: ille historias legat, aut solummodo eos interroget, qui harum rerum peritiam se habere gloriantur: me siquidem in illas admonitiones dilabi, ratio instituta non permittit.

Hanc igitur in Regum Danorum Insignia Exegetin, simpliciter Virtutis amore, deliniaui: non eò quòd mea somnia optima putàrim, aut alios meliora inuenta afferre non posse existimàrim, cum multi sint in florentissimo Danie Regno, viri ingenio, iudicio & industria, me longè excellentiores: sed ut hoc studio quali-

INSIGNIA REGVM DANIAE.

cunq; amicis quibusdam bonis, & nobilibus, quos intel-
lexeram maiestate & titulis Regum nostrorum letari,
Fortunaq; gentis Danicæ gloriosa demulceri, ac Vir-
tutum quoq; desiderio detineri, gratificarer. Proindè
ea sectatus sum, quæ cum re ipsa cognoui congruere,
quanquàm multa, quæ annotari possent præterij, &
quidem spontè, ne opus immensum nasceretur. Est ergò
& alijs relictus locus & dicendi & scribendi, qui ma-
gis conuenientia in posterum erunt edocturi. Filium
Dei, Dominum nostrum Iesum Christum, ex intimo
cordis affectu, oro, vt Ecclesiam suam in his Regnis col-
ligat: in agnitione nominis sui retineat: Regem no-
strum atq; Regni Senatum, & militares ordines, tum
& literatorum frequentiam, gregemq; ciuilem, nec non
plebeiorum agmina, defendat: Angelos verò suos san-
ctos iusta acie collocet, qui hostiles dolos, & omnia pe-
ricula corporum & animarum, à nobis, & ab omnibus
pijs auertāt: Cui cum Patre, & cum Spiritu san-

cto, vni, soli, æterno, misericordi Deo,

sit honor, potentia & victoria

in sæcula sempiterna,

AMEN.

F I N I S.

HAFNIÆ,
Excudebat Laurentius
Benedictus.

1569.

CVM GRATIA ET PRIVILE.
gio Regie Maiestatis.

AD LECTOREM.

Quæ inter excudendum errata irrepserunt, ea hunc
in modum, candide lector, veniunt
emendanda.

In Choro Regum.

In titulo Epigrammatis 17. idemq; è sorore, lege
idemq; Frotonis è sorore. Epigr: 57. versu 3. pro pul-
satur, legendum pulsator. Epigr: 117. versu 4. pro pre-
breue, legendum perbreue.

In Insignibus Regum.

Fol. 31. fac. 2. lineis 18. & 19. post hæc verba in
Dania Regno, scribendum legatur. Fol. 32. fac. 1. lin.
16. pro gessisse, legendum fecisse. Fol. 40. fac. 2. line-
is 11. & 12. post colligat loco distinctionis legendum,
eandemq;.

Hæc ex autographo Vibergiano Correcta,
consulas boni, candide lector.

Nam Sapientes.

Gnari suarum virium,
Communes hominum ferunt dolores.

